

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2020/C 45/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
2020/C 45/02	Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 26. novembra 2019 o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva pri výkone svojich administratívnych úloh	2

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2020/C 45/03	Vec C-211/17: Uznesenie Súdneho dvora (prvá komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău – Rumunsko) – SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Zmluva o budúcej kúpnej zmluve vypracovaná developerom a overená notárom – Článok 3 ods. 2 a článok 4 ods. 1 – Dôkaz o dojednaní ustanovení – Domnienka – Podpis zmluvy spotrebiteľom – Článok 3 ods. 3 – Príloha bod 1 písm. d) až f) a i) – Výslovná rozvázovacia doložka – Sankčné ustanovenie – Nekalá povaha – Články 6 a 7 – Možnosť vnútroštátneho súdu zmeniť ustanovenie, ktorého nekalá povaha bola konštatovaná).....	8
--------------	---	---

2020/C 45/04	spojené veci C-540/17 a C-541/17: Uznesenie Súdneho dvora (desiata komora) z 13. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Spolková republika Nemecko/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 33 ods. 2 písm. a) – Zamietnutie žiadosti o azyl orgánmi členského štátu ako zjavne neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho priznania postavenia utečenca v inom členskom štáte – Článok 4 Charty základných práv Európskej únie – Vážne riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania – Životné podmienky osôb s postavením utečenca v tomto inom členskom štáte)	9
2020/C 45/05	spojené veci C-439/18 a C-472/18: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 15. októbra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španielsko) – OH (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 97/81/ES – Rámcová dohoda o práci na kratší pracovný čas – Doložka 4 – Pracovníci a pracovníčky – Zásady rovnosti príležitostí a rovnosti zaobchádzania s mužmi a ženami v oblasti zamestnania a povolania – Smernica 2006/54/ES – Článok 14 ods. 1 – Pracovník na kratší pracovný čas s vertikálnym cyklickým rozvrhnutím pracovného času – Uznanie počtu odpracovaných rokov – Spôsob výpočtu príplatkov za odpracované trojročné obdobia – Vylúčenie neodpracovaných období)	10
2020/C 45/06	Vec C-552/18: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato – Taliansko) – Indaco Service Soc. coop. sociale, konajúca vo svojom mene a ako splnomocnená zástupkyňa Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Verejné zákazky – Smernica 2014/24/ES – Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) – Verejné zákazky na služby – Nepovinné dôvody vylúčenia – Závažné odborné pochybenie – Spochybnenie bezúhonnosti hospodárskeho subjektu – Staršia zmluva – Vykonanie – Nesplnenie povinnosti – Vypovedanie – Žaloba – Posúdenie nesplnenia zmluvy verejným obstarávateľom – Zabránenie až do skončenia súdneho konania)	10
2020/C 45/07	Vec C-756/18: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francúzsko) – LC, MD/easyjet Airline Co. Ltd (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rokovací poriadok Súdneho dvora – Článok 99 – Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Veľké meškanie letu – Právo cestujúcich na náhradu škody – Dôkaz, že sa cestujúci dostavil na odbavenie – Rezervácia potvrdená leteckým dopravcom)	11
2020/C 45/08	Vec C-292/19: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Zdaniteľný základ – Zníženie – Smernica 2006/112/ES – Článok 90 – Zásada daňovej neutrality – Pohládavka, ktorá sa po ukončení konkurzného konania stala nevymožiteľnou)	12
2020/C 45/09	Vec C-486/19: Uznesenie Súdneho dvora (desiata komora) z 19. novembra 2019 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus – Fínsko) – trestné konanie proti A, B (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Štátna pomoc – Daň z cukrovín, zmrzliny a osviežujúcich nápojov – Oslobodenie podobných výrobkov od dane, ktoré by mohlo predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ – Právomoc uložiť trestnú sankciu v prípade nesplnenia povinností týkajúcich sa tejto dane)	13
2020/C 45/10	Vec C-713/19 P: Odvolanie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-772/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)	13
2020/C 45/11	Vec C-714/19 P: Odvolanie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-773/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)	14

2020/C 45/12	Vec C-715/19 P: Odvolanie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-774/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)	14
2020/C 45/13	Vec C-759/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 16. októbra 2019 – PG/Volkswagen AG.....	15
2020/C 45/14	Vec C-786/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Köln (Nemecko) 23. októbra 2019 – The North of England P & I Association Ltd., zároveň právna nástupkyňa Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern	16
2020/C 45/15	Vec C-793/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 29. októbra 2019 – Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG.....	16
2020/C 45/16	Vec C-794/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 29. októbra 2019 – Bundesrepublik Deutschland/Telekom Deutschland GmbH	18
2020/C 45/17	Vec C-802/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 31. októbra 2019 – Firma Z/Finanzamt Y	20
2020/C 45/18	Vec C-804/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. októbra 2019 – BU/Markt24 GmbH	21
2020/C 45/19	Vec C-808/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 4. novembra 2019 – DS/Volkswagen AG.....	22
2020/C 45/20	Vec C-809/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 4. novembra 2019 – ER/Volkswagen AG.....	23
2020/C 45/21	Vec C-816/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 5. novembra 2019 – QF/Germanwings GmbH	24
2020/C 45/22	Vec C-827/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Pontevedra (Španielsko) 13. novembra 2019 – D.A.T.A. a iní/Ryanair D.A.C.	25
2020/C 45/23	Vec C-841/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Madrid (Španielsko) 20. novembra 2019 – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	25
2020/C 45/24	Vec C-842/19: Žaloba podaná 19. novembere 2019 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo.....	26
2020/C 45/25	Vec C-872/19 P: Odvolanie podané 28. novembra 2019: Venezuelská bolívarovská republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) z 20. septembra 2019 vo veci T-65/18, Venezuela/Rada.....	27
2020/C 45/26	Vec C-874/19 P: Odvolanie podané 28. novembere 2019: Aeris Invest Sàrl proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. októbra 2019 vo veci T-599/18, Aeris Invest/SRB.....	28

2020/C 45/27	Vec C-883/19 P: Odvolanie podané 3. decembra 2019: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-105/17, HSBC Holdings plc a i./Komisia	29
2020/C 45/28	Vec C-885/19 P: Odvolanie podané 4. decembra 2019: Fiat Chrysler Finance Europe proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 24. septembra 2019 v spojených veciach T-755/15 a T-759/15, Luxembursko a Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia	30
2020/C 45/29	Vec C-888/19 P: Odvolanie podané 4. decembra 2019: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia	31
2020/C 45/30	Vec C-891/19 P: Odvolanie podané 4. decembra 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia	32
2020/C 45/31	Vec C-897/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovni sud (Chorvátsko) 5. decembra 2019 – Ruská federácia	33
2020/C 45/32	Vec C-735/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 21. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgicko) – IZ/Ryanair DAC	34
2020/C 45/33	Vec C-281/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris – Francúzsko) – XS/Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	Vec C-395/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 26. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Nice – Francúzsko) – VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd	34
Všeobecný súd		
2020/C 45/35	Vec T-749/19: Žaloba podaná 1. novembra 2019 – John Wood Group a iní/Komisia	35
2020/C 45/36	Vec T-762/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Rio Tinto European Holdings a iní/Komisia	36
2020/C 45/37	Vec T-763/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Ultra Electronics Holdings a iní/Komisia	38
2020/C 45/38	Vec T-764/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Keller Holdings/Komisia	40
2020/C 45/39	Vec T-765/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Genus Investments/Komisia	41
2020/C 45/40	Vec T-766/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Just Eat Holding/Komisia	43
2020/C 45/41	Vec T-767/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Markit Group/Komisia	45
2020/C 45/42	Vec T-768/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Elementis/Komisia	46
2020/C 45/43	Vec T-769/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Informa a iní/Komisia	48

2020/C 45/44	Vec T-770/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Merlin UK Finco 1 a iní/Komisia.....	50
2020/C 45/45	Vec T-771/19: Žaloba podaná 11. novembra 2019 – Experian Finance 2012/Komisia	51
2020/C 45/46	Vec T-772/19: Žaloba podaná 11. novembra 2019 – William Grant & Sons a William Grant & Sons Investment/Komisia	53
2020/C 45/47	Vec T-773/19: Žaloba podaná 11. novembra 2019 – BAE Systems/Komisia.....	54
2020/C 45/48	Vec T-774/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – FA Sub 3/Komisia	55
2020/C 45/49	Vec T-775/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Sheldon a Kingfisher/Komisia.....	57
2020/C 45/50	Vec T-776/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – JIB Overseas/Komisia	59
2020/C 45/51	Vec T-778/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisia	60
2020/C 45/52	Vec T-779/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisia.....	62
2020/C 45/53	Vec T-780/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One/Komisia	64
2020/C 45/54	Vec T-781/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings/Komisia	65
2020/C 45/55	Vec T-782/19: Žaloba podaná 8. novembra 2019 – St Schrader Holding Company UK/Komisia.....	67
2020/C 45/56	Vec T-783/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Royal Mail Investments/Komisia	69
2020/C 45/57	Vec T-784/19: Žaloba podaná 12. novembra 2019 – William Hill a William Hill Organization/Komisia	70
2020/C 45/58	Vec T-785/19: Žaloba podaná 13. novembra 2019 – Anglo American International/Komisia.....	72
2020/C 45/59	Vec T-786/19: Žaloba podaná 13. novembra 2019 – Simfer Jersey/Komisia	73
2020/C 45/60	Vec T-787/19: Žaloba podaná 13. novembra 2019 – The Sage Group a iní/Komisia.....	75
2020/C 45/61	Vec T-789/19: Žaloba podaná 14. novembra 2019 – Moerenhout a i./Komisia	76
2020/C 45/62	Vec T-798/19: Žaloba podaná 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament.....	77
2020/C 45/63	Vec T-799/19: Žaloba podaná 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament.....	78

2020/C 45/64	Vec T-800/19: Žaloba podaná 20. novembra 2019 – Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	Vec T-802/19: Žaloba podaná 19. novembra 2019 – Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR).	79
2020/C 45/66	Vec T-803/19: Žaloba podaná 19. novembra 2019 – etc-gaming und Casino-Equipment/Komisia.	80
2020/C 45/67	Vec T-810/19: Žaloba podaná 25. novembra 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	Vec T-820/19: Žaloba podaná 3. decembra 2019 – Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	Vec T-825/19: Žaloba podaná 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisia	83
2020/C 45/70	Vec T-826/19: Žaloba podaná 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisia	85
2020/C 45/71	Vec T-833/19: Žaloba podaná 6. decembra 2019 – Grammer/EUIPO (Zobrazenie geometrického tvaru)	85
2020/C 45/72	Vec T-834/19: Žaloba podaná 5. novembra 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	Vec T-836/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Première Vision/EUIPO – Vente-Privée.com (PV).	87
2020/C 45/74	Vec T-838/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače).	88
2020/C 45/75	Vec T-839/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače).	89
2020/C 45/76	Vec T-840/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače).	90
2020/C 45/77	Vec T-841/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače).	91
2020/C 45/78	Vec T-842/19: Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače).	92
2020/C 45/79	Vec T-843/19: Žaloba podaná 12. decembra 2019 – Correia/Európsky hospodársky a sociálny výbor	93
2020/C 45/80	Vec T-844/19: Žaloba podaná 12. decembra 2019 – Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de).	94

2020/C 45/81	Vec T-847/19: Žaloba podaná 13. decembra 2019 – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX).....	95
2020/C 45/82	Vec T-858/19: Žaloba podaná 18. decembra 2019 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic).....	96

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2020/C 45/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 36, 3.2.2020

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 27, 27.1.2020

Ú. v. EÚ C 19, 20.1.2020

Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020

Ú. v. EÚ C 432, 23.12.2019

Ú. v. EÚ C 423, 16.12.2019

Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ROZHODNUTIE SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE**z 26. novembra 2019****o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva pri výkone svojich administratívnych úloh**

(2020/C 45/02)

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na článok 15 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na stanovisko Správneho výboru z 11. novembra 2019,

keďže je potrebné stanoviť pravidlá o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva pri výkone svojich administratívnych úloh,

keďže v nadväznosti na administratívnu reorganizáciu je potrebné zmeniť ustanovenia o orgáne príslušnom na rozhodovanie o odpovedi na prvú žiadosť o prístup k dokumentu stanovené v Rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie z 11. októbra 2016 o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva pri výkone svojich administratívnych úloh ⁽¹⁾,

PRIJÍMA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1**Rozsah pôsobnosti**

1. Toto rozhodnutie sa uplatňuje na všetky dokumenty, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo získal a má ich vo svojej držbe, v rámci výkonu svojich administratívnych úloh.
2. Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté práva na prístup verejnosti k dokumentom Súdneho dvora Európskej únie, ktoré prípadne vyplývajú z nástrojov medzinárodného práva alebo z aktov, ktoré ich vykonávajú.

Článok 2**Oprávnené osoby**

1. Každý občan Európskej únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo so sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom Súdneho dvora Európskej únie uvedeným v článku 1 ods. 1 za podmienok stanovených v tomto rozhodnutí.
2. Súdny dvor Európskej únie môže za rovnakých podmienok umožniť prístup k týmto dokumentom ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom členskom štáte.

(1) Ú. v. EÚ C 445, 30.11.2016, s. 3.

Článok 3

Výnimky

1. Súdny dvor Európskej únie odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho uverejnením porušila ochrana:
 - a) verejného záujmu týkajúceho sa:
 - verejnej bezpečnosti,
 - obrany a vojenských vecí,
 - medzinárodných vzťahov,
 - finančnej, menovej alebo hospodárskej politiky Únie alebo niektorého členského štátu;
 - b) súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.
2. Súdny dvor Európskej únie odmietne prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho uverejnením porušila ochrana:
 - obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva,
 - súdneho konania a právneho poradenstva,
 - účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly.
- 3 Prístup k dokumentu, ktorý Súdny dvor Európskej únie vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý získal a vzťahuje sa na záležitosť, v ktorej ešte nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by uverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces Súdneho dvora Európskej únie.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných porád vedených na Súdnom dvore Európskej únie alebo mimo neho, ak sa na nich Súdny dvor Európskej únie zúčastnil, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by uverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces Súdneho dvora Európskej únie.
4. Výnimky uvedené v odsekoch 2 a 3 sa neuplatnia, ak preváži verejný záujem na uverejnení daného dokumentu.
5. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek uvedených v odsekoch 1, 2 a 3 vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na uverejnenie.
6. Výnimky uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 sa uplatňujú iba počas obdobia, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky sa môžu uplatňovať najdlhšie počas obdobia 30 rokov. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky týkajúce sa súkromia alebo obchodných záujmov, sa môžu výnimky, ak to je nevyhnutné, uplatňovať aj počas dlhšieho obdobia.
7. Týmto článkom nie sú dotknuté ustanovenia článku 9.

Článok 4

Podanie prvej žiadosti

1. Žiadosť o prístup k dokumentu Súdneho dvora Európskej únie musí byť vyhotovená v jednom z úradných jazykov Únie na formulári, ktorý je dostupný na internetovej stránke Súdneho dvora Európskej únie. Musí byť zaslaná predovšetkým elektronicky v súlade s pokynmi, ktoré sa nachádzajú na uvedenej internetovej stránke alebo výnimočne poštou alebo faxom.
2. Žiadosť musí byť formulovaná dostatočne presným spôsobom a musí obsahovať najmä údaje, ktoré umožňujú identifikovať požadované dokumenty, ako aj meno a adresu žiadateľa.
3. Ak žiadosť nie je dostatočne presná, Súdny dvor Európskej únie vyzve žiadateľa, aby žiadosť spresnil, a žiadateľovi pri tom pomôže.
4. V prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov sa môže Súdny dvor Európskej únie so žiadateľom neformálne poradiť s cieľom nájsť vhodné riešenie.
5. Žiadateľ nie je povinný uviesť dôvod svojej žiadosti.

Článok 5

Postup pri vybavovaní prvej žiadosti

1. Ihneď po zaevidovaní formuláru obsahujúceho žiadosť sa žiadateľovi písomne (elektronickou poštou, poštou alebo faxom) pošle potvrdenie o jej prijatí.
2. V lehote maximálne jedného mesiaca od tohto zaevidovania Súdny dvor Európskej únie povolí prístup k požadovanému dokumentu a poskytne ho žiadateľovi.
3. Ak Súdny dvor Európskej únie nemôže sprístupniť požadovaný dokument, žiadateľovi v lehote uvedenej v odseku 2 písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia, pričom informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v lehote jedného mesiaca od doručenia odpovede.
4. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, možno lehotu stanovenú v odseku 2 predĺžiť o jeden mesiac pod podmienkou, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.
5. V prípade uvedenom v článku 4 ods. 3 začne lehota na odpoveď plynúť až od momentu, keď Súdny dvor Európskej únie disponuje dodatočnými informáciami od žiadateľa, ktoré dostatočne spresňujú žiadosť.
6. Na výpočet lehôt sa analogicky uplatní nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny^(?).

(?) Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1; Mim. vyd. 01/001 s. 51.

Článok 6

Podanie opakovanej žiadosti

1. Žiadateľ môže podať opakovanú žiadosť v prípade úplne alebo čiastočne negatívnej odpovede na svoju prvú žiadosť.
2. Ak Súdny dvor Európskej únie neodpovie na prvú žiadosť v stanovenej lehote, žiadateľ je oprávnený podať opakovanú žiadosť.
3. Opakovaná žiadosť musí byť zaslaná Súdnemu dvoru Európskej únie v lehote jedného mesiaca buď od doručenia odpovede o úplnom alebo čiastočnom odmietnutí prístupu k požadovanému dokumentu, alebo od uplynutia lehoty na odpoveď, ak Súdny dvor Európskej únie na prvú žiadosť vôbec neodpovedal.
4. Opakovaná žiadosť musí byť formulovaná v súlade s formálnymi požiadavkami stanovenými v článku 4.

Článok 7

Postup pri vybavovaní opakovanej žiadosti

1. Opakovaná žiadosť sa vybavuje postupom stanoveným v článku 5 s výnimkou informácie o práve na podanie opakovanej žiadosti.
2. Ak Súdny dvor Európskej únie úplne alebo čiastočne zamietne opakovanú žiadosť, informuje žiadateľa o dostupných procesných prostriedkoch proti tomuto zamietnutiu, teda o možnosti podať žalobu za podmienok stanovených v článku 263 Zmluvy o fungovaní Európskej únie alebo podať sťažnosť Európskemu ombudsmanovi za podmienok stanovených v článku 228 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
3. Ak Súdny dvor Európskej únie neodpovie na opakovanú žiadosť v stanovenej lehote, považuje sa to za negatívnu odpoveď a žiadateľ je oprávnený využiť procesné prostriedky uvedené v odseku 2.

Článok 8

Príslušné orgány

1. Orgánom príslušným na rozhodovanie o odpovedi na prvú žiadosť o prístup k dokumentu je riaditeľ knižnice.
2. Ak požadovaný dokument uchováva kancelária Súdneho dvora, príslušným orgánom je zástupca tajomníka Súdneho dvora, ak požadovaný dokument uchováva kancelária Všeobecného súdu, príslušným orgánom je zástupca tajomníka Všeobecného súdu.

Zástupcovia tajomníka Súdneho dvora a Všeobecného súdu môžu delegovať právomoci príslušného orgánu pri prvej žiadosti na referenta ich kancelárie.

3. Orgánom príslušným na rozhodovanie o odpovedi na opakovanú žiadosť je tajomník Súdneho dvora alebo, ak sa opakovaná žiadosť týka dokumentu, ktorý uchováva kancelária Všeobecného súdu, tajomník Všeobecného súdu.
4. Ak členský štát, ktorému bola predložená žiadosť o prístup k dokumentu, ktorý uchováva a ktorý pochádza od Súdneho dvora Európskej únie v rámci výkonu jeho administratívnych úloh, požiada Súdny dvor Európskej únie o konzultáciu, odpoveď na túto žiadosť o konzultáciu poskytne orgán, ktorý by bol podľa odseku 3 príslušný na odpoveď na opakovanú žiadosť o prístup týkajúcu sa tohto dokumentu podanú priamo Súdnemu dvoru Európskej únie.
5. Tajomník Súdneho dvora môže určiť odchylnu od odseku 1 iný orgán príslušný na rozhodovanie o odpovedi na prvú žiadosť o prístup k dokumentu.

Článok 9

Dokumenty tretích osôb

1. Súdny dvor Európskej únie poskytne prístup k dokumentu tretej osoby vo svojej držbe iba po získaní súhlasu dotknutej tretej osoby.
2. Na účely tohto článku sa „tretou osobou“ rozumie akákoľvek fyzická alebo právnická osoba alebo akýkoľvek subjekt mimo Súdneho dvora Európskej únie vrátane členských štátov, iných inštitúcií alebo orgánov Európskej únie, ako aj tretích krajín.
3. Ak je Súdnemu dvoru Európskej únie podaná žiadosť o prístup k dokumentu tretej osoby, príslušný orgán sa poradí s dotknutou treťou osobou, aby zistil, či má výhrady k uverejneniu tohto dokumentu, pokiaľ priamo nerozhodne o zamietnutí tohto uverejnenia na základe jednej z výnimiek uvedených v článku 3.

Článok 10

Podmienky prístupu

1. Dokumenty sa poskytnú v existujúcej verzii a formáte. Súdny dvor Európskej únie nie je na základe tohto rozhodnutia povinný na žiadosť žiadateľa vyhotoviť nový dokument alebo zhromažďovať informácie.

Poskytovaná kópia môže mať listinnú alebo elektronickú podobu. V tomto ohľade sa plne zohľadňuje želanie žiadateľa.

V prípade objemných dokumentov alebo dokumentov, s ktorými sa ťažko narába, môže byť žiadateľ vyzvaný, aby do nich nahliadol priamo na mieste.

2. Ak dokument už bol uvoľnený Súdnym dvorom Európskej únie alebo inou inštitúciou na uverejnenie a ak je ľahko prístupný, Súdny dvor Európskej únie sa môže obmedziť na informovanie žiadateľa o tom, ako ho možno získať.

Článok 11

Náklady na prístup

1. Od žiadateľa možno vyžadovať poplatok za vyhotovenie požadovaných kópií dokumentov a za ich zaslanie.
2. Nahliadanie na mieste a kópie, ktoré nemajú viac než dvadsať strán formátu A4, sú bezplatné.
3. Poplatok za vyhotovenie a zaslanie kópií sa vypočíta na základe sadzby, ktorú stanovuje rozhodnutie tajomníka Súdneho dvora. Tento poplatok nemôže prekročiť skutočné náklady úkonu.
4. Uverejnené dokumenty naďalej podliehajú vlastnému cenovému systému.

Článok 12

Rozmnožovanie dokumentov

1. Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté akékoľvek existujúce predpisy o autorských právach, ktoré môžu obmedzovať právo tretej osoby na rozmnožovanie alebo využívanie dokumentov uvoľnených na uverejnenie.
2. Dokumenty, ku ktorým má Súdny dvor Európskej únie autorské právo a ktoré sú na základe tohto rozhodnutia uvoľnené na uverejnenie, nemožno rozmnožovať alebo použiť na komerčné účely bez predchádzajúceho písomného súhlasu Súdneho dvora Európskej únie.

Článok 13

Vykonávacie opatrenia

Tajomník Súdneho dvora prijme opatrenia potrebné na uplatňovanie tohto rozhodnutia. Tieto opatrenia sa uverejnia na internetovej stránke Súdneho dvora Európskej únie.

Článok 14

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto rozhodnutie zrušuje a nahrádza Rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 11. októbra 2016 o prístupe verejnosti k dokumentom, ktoré Súdny dvor Európskej únie uchováva pri výkone svojich administratívnych úloh.

V Luxemburgu 3. decembra 2019

Tajomník

Alfredo CALOT ESCOBAR

Predseda

Koen LENAERTS

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Uznesenie Súdneho dvora (prvá komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău – Rumunsko) – SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu

(Vec C-211/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Zmluva o budúcej kúpnej zmluve vypracovaná developerom a overená notárom – Článok 3 ods. 2 a článok 4 ods. 1 – Dôkaz o dojednaní ustanovení – Domnienka – Podpis zmluvy spotrebiteľom – Článok 3 ods. 3 – Príloha bod 1 písm. d) až f) a i) – Výslovná rozvázovacia doložka – Sankčné ustanovenie – Nekalá povaha – Články 6 a 7 – Možnosť vnútroštátneho súdu zmeniť ustanovenie, ktorého nekalá povaha bola konštatovaná)

(2020/C 45/03)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania

Žalobkyňa: SC Topaz Development SRL

Žalovaní: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Výrok

1. Článok 3 ods. 2 a článok 4 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že za okolností, ako sú tie vo veci samej, samotný podpis zmluvy uzavretej medzi spotrebiteľom a obchodníkom, ktorá stanovuje, že týmto podpisom spotrebiteľ súhlasí so všetkými zmluvnými ustanoveniami vopred vypracovanými obchodníkom, nevedie k vyvráteniu domnienky, podľa ktorej takéto ustanovenia neboli predmetom individuálneho dojednania.
2. Článok 3 ods. 3 smernice Rady 93/13 v spojení s jej prílohou sa má vykladať v tom zmysle, že výslovná rozvázovacia doložka a sankčné ustanovenie, aké sú dotknuté vo veci samej, uvedené v zmluve uzavretej medzi spotrebiteľom a obchodníkom a stanovené výlučne v prospech obchodníka, ktorý zmluvu vopred vypracoval, môžu predstavovať nekalú podmienku podľa bodu 1 písm. d) až f) tejto prílohy, čo musí overiť vnútroštátny súd.

3. Článok 6 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že ak sa rozhodne, že výslovná rozvázovacia doložka a sankčné ustanovenie uvedené v zmluve o budúcej kúpnej zmluve uzavretej medzi spotrebiteľom a obchodníkom, sú nekalé, nemôže vnútroštátny súd napraviť neplatnosť takýchto nekalých podmienok tým, že ich nahradí vlastným rozhodnutím, s výnimkou prípadu, že táto zmluva nemôže existovať, pokiaľ sa zrušia tieto nekalé podmienky a že zrušenie tejto zmluvy v jej celku by vystavilo spotrebiteľa obzvlášť negatívnym dôsledkom.

(¹) Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Uznesenie Súdneho dvora (desiata komora) z 13. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Spolková republika Nemecko/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(spojené veci C-540/17 a C-541/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 33 ods. 2 písm. a) – Zamietnutie žiadosti o azyl orgánmi členského štátu ako zjavne neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho priznania postavenia utečenca v inom členskom štáte – Článok 4 Charty základných práv Európskej únie – Vážne riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania – Životné podmienky osôb s postavením utečenca v tomto inom členskom štáte)

(2020/C 45/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Spolková republika Nemecko

Odporcovia v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Výrok

Článok 33 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát využil možnosť poskytnutú týmto ustanovením zamietnuť žiadosť o medzinárodnú ochranu ako neprípustnú z dôvodu, že žiadateľovi už bolo priznané postavenie utečenca iným členským štátom, ak v dôsledku predpokladaných životných podmienok, ktoré bude mať tento žiadateľ ako osoba s uvedeným postavením v tomto inom členskom štáte, existuje vážne riziko, že bude vystavený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 15. októbra 2019 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španielsko) – OH (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(spojené veci C-439/18 a C-472/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 97/81/ES – Rámcová dohoda o práci na kratší pracovný čas – Doložka 4 – Pracovníci a pracovníčky – Zásady rovnosti príležitostí a rovnosti zaobchádzania s mužmi a ženami v oblasti zamestnania a povolania – Smernica 2006/54/ES – Článok 14 ods. 1 – Pracovník na kratší pracovný čas s vertikálnym cyklickým rozvrhnutím pracovného času – Uznanie počtu odpracovaných rokov – Spôsob výpočtu príplatkov za odpracované trojročné obdobia – Vylúčenie neodpracovaných období)

(2020/C 45/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania

Žalobcovia: OH (C-439/18), ER (C-472/18)

Žalovaná: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Výrok

„Je v rozpore s doložkou 4 ods. 1 a 2 európskej rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas, ktorá tvorí prílohu smernice Rady 97/81/ES z 15. decembra 1997 a článkom 2 ods. 1 písm. b) a článkom 14 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie), ustanovenie kolektívnej zmluvy a podniková prax, podľa ktorej sa na účely mzdového ohodnotenia a kariérneho postupu musia zohľadniť odpracované roky zamestnankyne na kratší pracovný čas v rámci vertikálneho rozvrhnutia pracovného času počas roka, výlučne s ohľadom na odpracovaný čas?“

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 373, 15.10.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 20. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato – Taliansko) – Indaco Service Soc. coop. sociale, konajúca vo svojom mene a ako splnomocnená zástupkyňa Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(Vec C-552/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Verejné zákazky – Smernica 2014/24/ES – Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) – Verejné zákazky na služby – Nepovinné dôvody vylúčenia – Závažné odborné pochybenie – Spochybnenie bezúhonnosti hospodárskeho subjektu – Staršia zmluva – Vykonanie – Nesplnenie povinnosti – Vypovedanie – Žaloba – Posúdenie nesplnenia zmluvy verejným obstarávateľom – Zabránenie až do skončenia súdneho konania)

(2020/C 45/06)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania

Žalobkyňa: Indaco Service Soc. coop. sociale, konajúca vo svojom mene a ako splnomocnená zástupkyňa Coop. sociale il Melograno

Žalovaný: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

za prítomnosti: Cometa Società Cooperativa Sociale

Výrok

Článok 57 ods. 4 písm. c) a g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej podanie žaloby proti rozhodnutiu o vypovedaní zmluvy o uzatvorení verejnej zákazky prijatému verejným obstarávateľom z dôvodu „závažného odborného pochybenia“ počas vykonávania tejto zmluvy bráni verejnemu obstarávateľovi, ktorý vyhlasuje nové verejné obstarávanie, aby počas výberu uchádzačov vylúčil subjekt na základe posúdenia spoľahlivosti tohto subjektu.

(¹) Ú. v. EÚ C 436, 3.12.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francúzsko) – LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd

(Vec C-756/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rokovací poriadok Súdneho dvora – Článok 99 – Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Veľké meškanie letu – Právo cestujúcich na náhradu škody – Dôkaz, že sa cestujúci dostavil na odbavenie – Rezervácia potvrdená leteckým dopravcom)

(2020/C 45/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Účastníci konania

Žalobcovia: LC, MD

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Výrok

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, a predovšetkým jeho článok 3 ods. 2 písm. a), sa má vykladať v tom zmysle, že cestujúcim, ktorých let mal pri prilete meškane tri alebo viac hodín a ktorí majú na tento let potvrdenú rezerváciu, nemožno náhradu škody podľa tohto nariadenia odoprieť len z toho dôvodu, že pri svojom návrhu na náhradu škody nepreukázali, že sa dostavili na odbavenie pre uvedený let, najmä prostredníctvom letenky, ibaže by sa preukázalo, že uvedeným letom necestovali, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-292/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Zdaniteľný základ – Zníženie – Smernica 2006/112/ES – Článok 90 – Zásada daňovej neutrality – Pohľadávka, ktorá sa po ukončení konkurzného konania stala nevymožiteľnou)

(2020/C 45/08)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania

Žalobca: PORR Építési Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Výrok

Článok 90 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát musí umožniť zníženie zdaniteľného základu dane z pridanej hodnoty, ak zdaniteľná osoba vie preukázať, že pohľadávka, ktorú má vo vzťahu k dlžníkovi, je definitívne nevymožiteľná, čo musí preskúmať vnútroštátny súd, ak táto situácia nepredstavuje nezaplatenie, na ktoré by sa mohla vzťahovať výnimka z povinnosti zníženia zdaniteľného základu dane z pridanej hodnoty stanovená v odseku 2 tohto článku.

(¹) Ú. v. EÚ C 220, 1.7.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (desiata komora) z 19. novembra 2019 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus – Fínsko) – trestné konanie proti A, B

(Vec C-486/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Štátna pomoc – Daň z cukrovíniiek, zmrzlíny a osviežujúcich nápojov – Oslobodenie podobných výrobkov od dane, ktoré by mohlo predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ – Právomoc uložiť trestnú sankciu v prípade nesplnenie povinností týkajúcich sa tejto dane)

(2020/C 45/09)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein oikeus

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

A, B

Výrok

Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby fyzickej osobe konajúcej za spoločnosť, ktorá je povinná platiť spotrebnú daň zafažujúcu určité výrobky, ako je daň vo veci samej, a ktorá si nesplnila povinnosti týkajúce sa tejto dane, bola uložená trestná sankcia na základe uplatniteľného vnútroštátneho práva, hoci oslobodenie iných podnikov od dane, pokiaľ ide o podobné výrobky by sa považovalo za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019.

Odvolytie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-772/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Vec C-713/19 P)

(2020/C 45/10)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolyateľ: Ramón Guiral Broto (v zastúpení: A. Sirimarco, abogado)

Ďalší účastníci konania: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 12. decembra 2019 Súdny dvor (komora rozhodujúca o prijatí odvolania) rozhodol neprijat' odvolanie a určil, že Ramón Guiral Broto znáša vlastné trovy konania.

Odvolaie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-773/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Vec C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaieľ: Ramón Guiral Broto (v zastúpení: A. Sirimarco, abogado)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Café del Mar, SC, José Les Viamontea a Carlos Andrea González

Uznesením z 12. decembra 2019 Súdny dvor (komora rozhodujúca o prijatí odvolania) rozhodol neprijat' odvolanie a určil, že Ramón Guiral Broto znáša vlastné trovy konania.

Odvolaie podané 24. septembra 2019: Ramón Guiral Broto proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 12. júla 2019 vo veci T-774/17, Café del Mar a i./EUIPO - Guiral Broto (C del M)

(Vec C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaieľ: Ramón Guiral Broto (v zastúpení: A. Sirimarco, abogado)

Ďalší účastníci konania: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González a Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 12. decembra 2019 Súdny dvor (komora rozhodujúca o prijatí odvolania) rozhodol neprijat' odvolanie a určil, že Ramón Guiral Broto znáša vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 16. októbra 2019 – PG/Volkswagen AG**(Vec C-759/19)**

(2020/C 45/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Gera

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: PG

Žalovaná: Volkswagen AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa § 6 ods. 1 a § 27 ods. 1 EG-FGV⁽¹⁾, respektíve článok 18 ods. 1 a článok 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že výrobca poruší svoju povinnosť vydať platné osvedčenie podľa § 6 ods. 1 EG-FGV (respektíve svoju povinnosť priložiť osvedčenie o zhode podľa článku 18 ods. 1 smernice 2007/46/ES), ak do vozidla zabudoval zakázané rušiacie zariadenie v zmysle článku 5 ods. 2 a článku 3 bodu 10 nariadenia (ES) č. 715/2007⁽³⁾, a uvedenie takéhoto vozidla na trh porušuje zákaz uvedenia vozidla na trh bez platného osvedčenia o zhode podľa § 27 ods. 1 EG-FGV (respektíve zákaz predaja bez platného osvedčenia o zhode podľa článku 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES)?

V prípade kladnej odpovede:

- 1 a. Je cieľom § 6 a § 27 EG FGV, respektíve článku 18 ods. 1, článku 26 ods. 1 a článku 46 smernice 2007/45 aj ochrana tretej osoby v zmysle § 823 ods. 2 BGB a síce práve aj v súvislosti so slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie jazdeného vozidla koncovým zákazníkom, ktoré bolo do obehu uvedené bez platného osvedčenia o zhode, do oblasti rizika, na ktorého odvrátenie boli vydané tieto predpisy?
2. Je cieľom článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007 aj ochrana koncového zákazníka a síce aj v súvislosti so slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie vozidla koncovým zákazníkom, ktoré bolo do obehu uvedené bez platného osvedčenia o zhode, do oblasti rizika, na ktorého odvrátenie boli vydané tieto predpisy?

(1) Nariadenie o typovom schvaľovaní vozidiel z 3. februára 2011 (BGBl. I s. 126), zmenené článkom 7 nariadenia z 23. marca 2017 (BGBl. I s. 522).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1).

(3) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Köln (Nemecko) 23. októbra 2019 – The North of England P & I Association Ltd., zároveň právna nástupkyňa Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern

(Vec C-786/19)

(2020/C 45/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: The North of England P & I Association Ltd., zároveň právna nástupkyňa Marine Shipping Mutual Insurance Company

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 2 písm. d) druhá zarážka v spojení s článkom 25 ods. 1 prvou polovicou vety smernice 88/357/EHS⁽¹⁾, respektíve s článkom 46 ods. 2 smernice 92/49/EHS⁽²⁾ s prihliadnutím na to, v ktorom členskom štáte je umiestnené riziko, vykladať v tom zmysle, že pri tom v prípade poistenia rizík v súvislosti s prevádzkou námornej lode ide o štát, na ktorého území je námorná loď na účely preukázania vlastníctva zapísaná do úradného registra, alebo o štát, pod ktorého vlajkou námorná loď pláva?

(¹) Druhá smernica Rady z 22. júna 1988 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia, na uľahčenie účinného vykonávania slobody poskytovať služby a o zmene a doplnení smernice 73/239/EHS (Ú. v. ES L 172, 1988, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 198).

(²) Smernica Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia a o zmene a doplnení smerníc 73/239/EHS a 88/357/EHS (tretia smernica o neživotnom poistení) (Ú. v. ES L 228, 1992, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 346).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 29. októbra 2019 – Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG

(Vec C-793/19)

(2020/C 45/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Bundesrepublik Deutschland

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: SpaceNet AG

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 15 smernice 2002/58/ES ⁽¹⁾ s ohľadom na články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie na jednej strane a článok 6 Charty základných práv Európskej únie ⁽²⁾ a tiež článok 4 Zmluvy o Európskej únii na druhej strane vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá prevádzkovateľom verejne dostupných elektronických komunikačných služieb ukladá povinnosť, aby preventívne uchovávali prevádzkové a lokalizačné dáta konečných užívateľov týchto služieb, ak

- si táto povinnosť nevyžaduje osobitný dôvod čo sa týka miestneho, časového alebo územného hľadiska,
- sa povinnosť uchovávaní v rámci poskytovania verejne dostupných telefonických služieb, vrátane prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, ako aj neprijatých alebo neúspešných hovorov, vzťahuje na tieto dáta:
 - telefónne číslo alebo iný identifikačný znak volajúceho a volaného čísla, a v prípade presmerovania alebo prepojenia hovoru, akékoľvek ďalšie zúčastnené číslo,
 - dátum a čas začatia a skončenia spojenia resp. v prípade prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, okamihy odoslania a prijatia správy s uvedením príslušného časového pásma,
 - informácie o využívanej službe, ak v rámci telefonickej služby možno využívať rôzne druhy služieb,
 - v prípade mobilných telefonických služieb tiež
 - medzinárodný identifikačný znak účastníkov mobilného hovoru v prípade volajúceho a volaného čísla,
 - medzinárodný identifikačný znak volajúceho a volaného koncového zariadenia,
 - dátum a čas prvej aktivácie služby s uvedením príslušného časového pásma v prípade predplatených služieb,
 - označenie rádiových buniek, ktoré sa v prípade volajúceho a volaného čísla použili na začiatku spojenia,
 - v prípade internetových telefonických služieb aj IP adresy volajúceho a volaného čísla a pridelené užívateľské mená,
- sa povinnosť uchovávaní v prípade poskytovania verejne dostupných služieb internetového pripojenia vzťahuje na tieto dáta:
 - IP adresu pridelenú účastníkovi internetového spojenia,
 - jednoznačnú identifikáciu čísla, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje internetové spojenie, ako aj pridelené užívateľské meno,
 - dátum a čas začiatku a ukončenia internetového spojenia s použitím pridelenej IP adresy a uvedením príslušného časového pásma,
 - v prípade mobilného spojenia, označenie rádiovkej bunky, ktorá sa použila na začiatku internetového pripojenia,

- nemožno uchovávať nižšie uvedené dáta:
 - obsah komunikácie,
 - dáta o načítaných internetových stránkach,
 - dáta o službách elektronickej pošty,
 - dáta týkajúce sa pripojení k alebo z určitých čísel osôb, orgánov alebo organizácií pôsobiacich v sociálnej alebo cirkevnej oblasti,
- je doba preventívneho uchovávanía v prípade lokalizačných dát, t. j. pokiaľ ide o označenie použitej rádiovkej bunky, štyri týždne a v prípade ostatných dát, desať týždňov,
- je zaručená účinná ochrana preventívne uchovávaných dát pred nebezpečenstvom ich zneužitia a pred akýmkoľvek nedovoleným prístupom,
- preventívne uchovávané dáta možno použiť len na účely stíhania závažných trestných činov a odvrátenia konkrétnej hrozby pre zdravie, život alebo slobodu osoby alebo pre existenciu Spolku resp. Spolkovej krajiny, okrem IP-adresy pridelenej účastníkovi internetového spojenia, ktorú možno použiť v rámci informácií o referenčných dátach, ak ide o stíhanie akýchkoľvek trestných činov, odvracanie nebezpečenstva pre verejnú bezpečnosť a zdravie, ako aj v súvislosti s plnením úloh spravodajských služieb?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mím. vyd. 1 3/029, s. 514) v znení zmenenom smernicou 2009/136/ES (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11).

(²) Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 29. októbra 2019 –
Bundesrepublik Deutschland/Telekom Deutschland GmbH**

(Vec C-794/19)

(2020/C 45/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Bundesrepublik Deutschland

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Telekom Deutschland GmbH

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 15 smernice 2002/58/ES⁽¹⁾ s ohľadom na články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie⁽²⁾ na jednej strane a článok 6 Charty základných práv Európskej únie a tiež článok 4 Zmluvy o Európskej únii na druhej strane vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá prevádzkovateľom verejne dostupných elektronických komunikačných služieb ukladá povinnosť, aby preventívne uchovávali prevádzkové a lokalizačné dáta konečných užívateľov týchto služieb, ak

- si táto povinnosť nevyžaduje osobitný dôvod čo sa týka miestneho, časového alebo územného hľadiska,
- sa povinnosť uchovávaní v rámci poskytovania verejne dostupných telefonických služieb, vrátane prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, ako aj neprijatých alebo neúspešných hovorov, vzťahuje na tieto dáta:
 - telefónne číslo alebo iný identifikačný znak volajúceho a volaného čísla, a v prípade presmerovania alebo prepojenia hovoru, akékoľvek ďalšie zúčastnené číslo,
 - dátum a čas začatia a skončenia spojenia resp. v prípade prenosu krátkych správ (SMS), multimediálnych správ (MMS) alebo iných podobných správ, okamihy odoslania a prijatia správy s uvedením príslušného časového pásma,
 - informácie o využívanej službe, ak v rámci telefonickej služby možno využívať rôzne druhy služieb,
 - v prípade mobilných telefonických služieb tiež
 - medzinárodný identifikačný znak účastníkov mobilného hovoru v prípade volajúceho a volaného čísla,
 - medzinárodný identifikačný znak volajúceho a volaného koncového zariadenia,
 - dátum a čas prvej aktivácie služby s uvedením príslušného časového pásma v prípade predplatených služieb,
 - označenie rádiových buniek, ktoré sa v prípade volajúceho a volaného čísla použili na začiatku spojenia,
 - v prípade internetových telefonických služieb aj IP adresy volajúceho a volaného čísla a pridelené užívateľské mená,
- sa povinnosť uchovávaní v prípade poskytovania verejne dostupných služieb internetového pripojenia vzťahuje na tieto dáta:
 - IP adresu pridelenú účastníkovi internetového spojenia,
 - jednoznačnú identifikáciu čísla, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje internetové spojenie, ako aj pridelené užívateľské meno,
 - dátum a čas začiatku a ukončenia internetového spojenia s použitím pridelenej IP adresy a uvedením príslušného časového pásma,
 - v prípade mobilného spojenia, označenie rádiovkej bunky, ktorá sa použila na začiatku internetového pripojenia,

- nemožno uchovávať nižšie uvedené dáta:
 - obsah komunikácie,
 - dáta o načítaných internetových stránkach,
 - dáta o službách elektronickej pošty,
 - dáta týkajúce sa pripojení k alebo z určitých čísel osôb, orgánov alebo organizácií pôsobiach v sociálnej alebo cirkevnej oblasti,
- je doba preventívneho uchovávanía v prípade lokalizačných dát, t. j. pokiaľ ide o označenie použitej rádiovkej bunky, štyri týždne a v prípade ostatných dát, desať týždňov,
- je zaručená účinná ochrana preventívne uchovávaných dát pred nebezpečenstvom ich zneužitia a pred akýmkoľvek nedovoleným prístupom,
- preventívne uchovávané dáta možno použiť len na účely stíhania závažných trestných činov a odvrátenia konkrétnej hrozby pre zdravie, život alebo slobodu osoby alebo pre existenciu Spolku resp. Spolkovej krajiny, okrem IP-adresy pridelenej účastníkovi internetového spojenia, ktorú možno použiť v rámci informácií o referenčných dátach, ak ide o stíhanie akýchkoľvek trestných činov, odvracanie nebezpečenstva pre verejnú bezpečnosť a zdravie, ako aj v súvislosti s plnením úloh spravodajských služieb?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mím. vyd. 13/029, s. 514) v znení zmenenom smernicou 2009/136/ES (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11).

(²) Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 31. októbra 2019 – Firma Z/Finanzamt Y

(Vec C-802/19)

(2020/C 45/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Firma Z

Žalovaný a odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt Y

Prejudiciálne otázky

1. Má lekárňu, ktorá dodá lieky zákonnej zdravotnej poisťovni, v dôsledku poskytnutia zliav zdravotne poisteným osobám nárok na zníženie základu dane na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 24. októbra 1996, Elida Gibbs Ltd. (C-317/94, EU:C:1996:400)?

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, odporuje zásadám neutrality a rovnosti zaobchádzania na vnútornom trhu, ak si lekár so sídlom v tuzemsku môže znížiť základ dane, ale lekáreň, ktorá z iného členského štátu dodá tovar zákonnej zdravotnej poisťovni v rámci Spoločenstva, pričom dodanie tohto tovaru je oslobodené od dane, si ho nemôže znížiť?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Salzburg (Rakúsko) 31. októbra 2019 – BU/Markt24 GmbH

(Vec C-804/19)

(2020/C 45/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BU

Žalovaná: Markt24 GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 21 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 ⁽¹⁾ uplatniť na pracovnoprávny vzťah, v prípade ktorého pracovná zmluva síce bola uzatvorená v Rakúsku pre výkon práce v Nemecku, ale zamestnankyňa, ktorá niekoľko mesiacov bola v Rakúsku pripravená na výkon práce, žiadnu prácu nevykonala?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku

2. Má sa článok 21 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že sa môže uplatniť taký vnútroštátny predpis, akým je § 4 ods. 1 písm. a) Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (zákon o pracovných a sociálnych súdoch, ďalej len „ACGG“), ktorý zamestnankyni [umožňuje] (zjednodušené) podanie žaloby v mieste jej bydliska, ktoré má počas trvania pracovnoprávneho vzťahu alebo mala pri ukončení pracovnoprávneho vzťahu?
3. Má sa článok 21 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že sa môže uplatniť taký vnútroštátny predpis, akým je § 4 ods. 1 písm. d) ASGG, ktorý zamestnankyni umožňuje (zjednodušené) podanie žaloby v mieste, kde sa má vyplatiť odmena alebo sa mala zaplatiť pri ukončení jej pracovnoprávneho vzťahu?
4. V prípade zápornej odpovede na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku
 - 4.1. Má sa článok 21 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že v prípade pracovnoprávneho vzťahu, v ktorom zamestnankyňa nepodala žiaden pracovný výkon, sa žaloba má podať v členskom štáte, v ktorom sa zamestnankyňa zdržiavala pripravená na výkon práce?
 - 4.2. Má sa článok 21 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že v prípade pracovnoprávneho vzťahu, v ktorom zamestnankyňa nepodala žiaden pracovný výkon, sa má žaloba podať v členskom štáte, v ktorom došlo k začatiu dojednávania a uzatvoreniu pracovnoprávnej zmluvy, aj keď v nej bol dohodnutý výkon práce v inom členskom štáte, respektíve sa v ňom s ním počítalo?

Ak je odpoveď na prvú otázku záporná

5. Má sa článok 7 bod 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 uplatniť na pracovnoprávny vzťah, v prípade ktorého pracovná zmluva síce bola uzatvorená v Rakúsku pre výkon práce v Nemecku, ale zamestnankyňa, ktorá sa niekoľko mesiacov zdržiavala v Rakúsku pripravená na výkon práce, nevykonala žiadnu prácu, ak sa môže uplatniť vnútroštátny predpis ako § 4 ods. 1 písm. a) ACGG, ktorý zamestnankyni [umožňuje] (zjednodušené) podanie žaloby v mieste jej bydliska, ktoré má počas trvania pracovnoprávneho vzťahu alebo mala pri ukončení pracovnoprávneho vzťahu, alebo ak sa môže uplatniť vnútroštátny predpis ako § 4 ods. 1 písm. d) ASGG, ktorý zamestnankyni umožňuje (zjednodušené) podanie žaloby v mieste, kde sa má vyplatiť odmena alebo pri ukončení jej pracovnoprávneho vzťahu sa mala zaplatiť?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 4. novembra 2019 – DS/Volkswagen AG

(Vec C-808/19)

(2020/C 45/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Gera

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DS

Žalovaná: Volkswagen AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa § 6 ods. 1 a § 27 ods. 1 EG-FGV (¹), respektíve článok 18 ods. 1 a článok 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES (²) vykladať v tom zmysle, že výrobca poruší svoju povinnosť vydať platné osvedčenie podľa § 6 ods. 1 EG-FGV (respektíve svoju povinnosť priložiť osvedčenie o zhode podľa článku 18 ods. 1 smernice 2007/46/ES), ak do vozidla zabudoval zakázané rušiacie zariadenie v zmysle článku 5 ods. 2 a článku 3 bodu 10 nariadenia (ES) č. 715/2007 (³), a uvedenie takéhoto vozidla na trh porušuje zákaz uvedenia vozidla na trh bez platného osvedčenia o zhode podľa § 27 ods. 1 EG-FGV (respektíve zákaz predaja bez platného osvedčenia o zhode podľa článku 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES)?

V prípade kladnej odpovede:

- 1 a. Je cieľom § 6 a § 27 EG-FGV, respektíve článku 18 ods. 1, článku 26 ods. 1 a článku 46 smernice 2007/45 aj ochrana koncového zákazníka a – v prípade ďalšieho predaja na trhu jazdených vozidiel – najmä ďalšieho kupujúceho, a to aj v súvislosti s jeho slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie jazdeného vozidla kupujúcim, ktoré bolo do obehu uvedené bez platného osvedčenia o zhode, do oblastí rizík, na odvrátenie ktorých boli vydané tieto predpisy?

2. Je cieľom článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007 aj ochrana koncového zákazníka a – v prípade ďalšieho predaja na trhu jazdených vozidiel – najmä ďalšieho kupujúceho, a to aj v súvislosti s jeho slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie jazdeného vozidla kupujúcim, v ktorom je zabudované zakázané rušiacie zariadenie, do oblasti rizík, na odvrátenie ktorých bol vydaný tento predpis?
3. Má sa § 6 a § 27 EG-FGV, respektíve článok 18 ods. 1, článok 26 ods. 1 a článok 46 smernice 2007/46/ES a článok 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007 vykladať v tom zmysle, že v prípade ich porušenia má započítanie náhrady za skutočné používanie vozidla celkom alebo čiastočne pripadnúť na škodu koncového zákazníka (prípadne akým spôsobom, respektíve v akom rozsahu), ak koncový zákazník z dôvodu tohto porušenia môže požadovať a požaduje zrušenie zmluvy o kúpe motorového vozidla? Zmení sa výklad, ak porušenie sprevádza klamanie schvaľovacích orgánov a koncových zákazníkov o tom, že sú splnené všetky podmienky pre schválenie, a porušenie a klamanie sa uskutočňuje na účely zníženia nákladov a zvyšovania zisku prostredníctvom vysokého objemu predaja pri súčasnom zabezpečení konkurenčnej výhody na úkor nič netušiacich zákazníkov?

(¹) Nariadenie o typovom schvaľovaní vozidiel z 3. februára 2011 (BGBl. I s. 126), zmenené článkom 7 nariadenia z 23. marca 2017 (BGBl. I s. 522).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1).

(³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gera (Nemecko) 4. novembra 2019 –
ER/Volkswagen AG**

(Vec C-809/19)

(2020/C 45/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Gera

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: ER

Žalovaná: Volkswagen AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa § 6 ods. 1 a § 27 ods. 1 EG-FGV (¹), respektíve článok 18 ods. 1 a článok 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES (²) vykladať v tom zmysle, že výrobca poruší svoju povinnosť vydať platné osvedčenie podľa § 6 ods. 1 EG-FGV (respektíve svoju povinnosť priložiť osvedčenie o zhode podľa článku 18 ods. 1 smernice 2007/46/ES), ak do vozidla zabudoval zakázané rušiacie zariadenie v zmysle článku 5 ods. 2 a článku 3 bodu 10 nariadenia (ES) č. 715/2007 (³), a uvedenie takéhoto vozidla na trh porušuje zákaz uvedenia vozidla na trh bez platného osvedčenia o zhode podľa § 27 ods. 1 EG-FGV (respektíve zákaz predaja bez platného osvedčenia o zhode podľa článku 26 ods. 1 smernice 2007/46/ES)?

V prípade kladnej odpovede:

- 1 a. Je cieľom § 6 a § 27 EG-FGV, respektíve článku 18 ods. 1, článku 26 ods. 1 a článku 46 smernice 2007/45 aj ochrana koncového zákazníka, a to aj v súvislosti s jeho slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie vozidla koncovým zákazníkom, ktoré bolo do obehu uvedené bez platného osvedčenia o zhode, do oblasti rizík, na odvrátenie ktorých boli vydané tieto predpisy?

2. Je cieľom článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007 aj ochrana koncového zákazníka, a to aj v súvislosti s jeho slobodou konania a jeho majetkom? Patrí nadobudnutie vozidla koncovým zákazníkom, v ktorom je zabudované zakázané rušiacie zariadenie, do oblasti rizík, na odvrátenie ktorých bol vydaný tento predpis?
3. Má sa § 6 a § 27 EG-FGV, respektíve článok 18 ods. 1, článok 26 ods. 1 a článok 46 smernice 2007/46/ES a článok 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007 vykladať v tom zmysle, že v prípade ich porušenia má započítanie náhrady za skutočné používanie vozidla celkom alebo čiastočne pripadnúť na škodu koncového zákazníka (prípadne akým spôsobom, respektíve v akom rozsahu), ak koncový zákazník z dôvodu tohto porušenia môže požadovať a požaduje zrušenie zmluvy o kúpe motorového vozidla? Zmení sa výklad, ak porušenie sprevádza klamanie schvaľovacích orgánov a koncových zákazníkov o tom, že sú splnené všetky podmienky pre schválenie, a porušenie a klamanie sa uskutočňuje na účely zníženia nákladov a zvyšovania zisku prostredníctvom vysokého objemu predaja pri súčasnom zabezpečení konkurenčnej výhody na úkor nič netušiacich zákazníkov?

-
- (¹) Nariadenie o typovom schvaľovaní vozidiel z 3. februára 2011 (BGBl. I s. 126), zmenené článkom 7 nariadenia z 23. marca 2017 (BGBl. I s. 522).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1).
- (³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 171, 2007, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 5. novembra 2019 –
QF/Germanwings GmbH**

(Vec C-816/19)

(2020/C 45/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: QF

Žalovaná: Germanwings GmbH

Prejudiciálna otázka

Predstavuje odbormi organizovaný štrajk vlastných zamestnancov prevádzkujúceho leteckého dopravcu „mimoriadnu okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 (¹)?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Audiencia Provincial de Pontevedra (Španielsko) 13. novembra 2019
– D.A.T.A. a iní/Ryanair D.A.C.**

(Vec C-827/19)

(2020/C 45/22)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Provincial de Pontevedra

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. a P.C.A.

Odporkyňa v odvolacom konaní: Ryanair D.A.C.

Prejudiciálne otázky

1. Možno považovať výkon práva na štrajk zamestnancov leteckého dopravcu, zvolaný odbormi s cieľom zlepšenia pracovných podmienok – ak sa uskutočnil nie v dôsledku predchádzajúceho rozhodnutia zamestnávateľa, ale v dôsledku požiadaviek pracovníkov – za „mimoriadnu okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/20[0]4⁽¹⁾, alebo naopak, ide o okolnosť, ktorá je súčasťou výkonu činnosti leteckého dopravcu?
2. Je dopravca za okolností, akými sú okolnosti uvedeného sporu, povinný prijať určité zákonné opatrenie, vrátane prípadu, keď mu bolo uplatnenie práva na štrajk v súlade so zákonom vopred oznámené, ako napríklad zabezpečiť lety prostredníctvom iných spoločností, ktoré nie sú štrajkom dotknuté?
3. Je na účely považovania štrajku palubnej posádky leteckej spoločnosti za „mimoriadnu okolnosť“ v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia č. 261/20[0]4, relevantný spôsob, akým sa štrajk odvolá, najmä v prípade, ak je to z dôvodu vzájomných ústupkov strán konfliktu?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. ES L 46, 2004, s. 1; 07/008, s. 10).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Madrid (Španielsko) 20. novembra 2019 –
JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**

(Vec C-841/19)

(2020/C 45/23)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social n°41 de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: JL

Žalovaný: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 4 ods. 1 smernice 79/7/EHS ⁽¹⁾ a článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES ⁽²⁾ z 5. júla 2006 vykladať v tom zmysle, že bránia takej právnej úprave členského štátu..., o akú ide vo veci samej, podľa ktorej výška sumy, ktorú má vyplatiť FOGASA ⁽³⁾ pracovníkovi na kratší pracovný čas, sa bez ohľadu na to, že základ jeho mzdy bol znížený z dôvodu práce na kratší pracovný čas, znova zníži pri výpočte sumy, ktorú má vyplatiť FOGASA na základe článku 33 Zákonníka práce, a to opätovným uplatnením podielu práce na kratší pracovný čas v porovnaní s porovnateľným pracovníkom na plný pracovný úväzok, a to v rozsahu, v akom táto právna úprava znevýhodňuje najmä pracovníčky vo vzťahu k pracovníkom?

⁽¹⁾ Smernica Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením (Ú. v. EÚ L 6, 1979, s. 24).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (Ú. v. ES L 204, 2006, s. 23).

⁽³⁾ Mzdový garančný fond.

Žaloba podaná 19. novembrom 2019 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-842/19)

(2020/C 45/24)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: W. Roels, A. Armenia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

- určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z 12. apríla 2018 vydaného vo veci C-110/17, Komisia/Belgicko, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ,
- uložil Belgickému kráľovstvu povinnosť zaplatiť penále vo výške 22 076,55 eura za každý deň omeškania s vykonaním už citovaného rozsudku vydaného vo veci C-110/17, a to odo dňa, kedy bude vydaný rozsudok v tejto veci, do dňa vykonania už citovaného rozsudku vydaného vo veci C-110/17, na účet uvedený Komisiou,
- uložil Belgickému kráľovstvu povinnosť zaplatiť buď minimálnu paušálnu sumu vo výške 2 029 000 eur, alebo v prípade, že vyššie uvedená minimálna paušálna suma bude prekročená, paušálnu dennú sumu vo výške 4 905,90 eura, odo dňa, kedy bol vydaný už citovaný rozsudok vo veci C-110/17, do dňa vydania rozsudku v tejto veci, alebo do vykonania už citovaného rozsudku vo veci C-110/17, ak k tomu dôjde skôr, na účet uvedený Komisiou,
- uložil Belgickému kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou Komisia vytýka Belgickému kráľovstvu, že neprijalo opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Súdneho dvora z 12. apríla 2018.

Odvolanie podané 28. novembra 2019: Venezuelská bolívarovská republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá rozšírená komora) z 20. septembra 2019 vo veci T-65/18, Venezuela/Rada

(Vec C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Venezuelská bolívarovská republika (v zastúpení: L. Giuliano a F. Di Gianni, advocati)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bola žaloba zamietnutá ako neprípustná,
- určil, že žaloba, ktorú podala odvolateľka, je prípustná, a vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie vo veci samej a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania, ako aj konania na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý sa delí na tri časti.

Všeobecný súd podal nesprávny výklad kritéria priamej dotknutosti, ktoré je stanovené v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, vo svetle judikatúry *Almaz-Antey*:

1. Všeobecný súd uplatnil nesprávne kritérium na účely posúdenia toho, či je Venezuelská bolívarovská republika priamo dotknutá spornými opatreniami. ⁽¹⁾
2. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil niektoré podstatné okolnosti tejto veci, keďže uplatnil kritérium priamej dotknutosti tak, ako bolo stanovené vo veci *Almaz-Antey*.
3. Všeobecný súd nezohľadnil skutočné účinky sporných ustanovení na Venezuelskú bolívarovskú republiku.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/2074 z 13. novembra 2017 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu vo Venezuele (Ú. v. EÚ L 295, 2017, s. 60).

Odvolaie podané 28. novembrem 2019: Aeris Invest Sàrl proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. októbra 2019 vo veci T-599/18, Aeris Invest/SRB

(Vec C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Aeris Invest Sàrl (v zastúpení: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, abogados)

Ďalší účastník konania: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB)

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu z 10. októbra 2019, Aeris Invest/SRB, T-599/18, EU:T:2019:740, ktorým bolo rozhodnuté, že žaloba je neprípustná,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodovanie o návrhoch odvolaieľky na prvom stupni, pričom Všeobecný súd bude pri tomto rozhodovaní viazaný právnym názorom Súdného dvora a
- konštatovať, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Svojim prvým odvolacím dôvodom odvolaieľka poukazuje na to, že napadnuté uznesenie porušuje článok 20 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 331, 2010, s. 12) a článok 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Podľa odvolaieľky akt napadnutý pred Všeobecným súdom má záväzné právne účinky, keďže konečné ocenenie je integrálnou súčasťou riešenia krízovej situácie.

Svojim druhým odvolacím dôvodom odvolaieľka tvrdí, že napadnuté uznesenie porušuje článok 17 Charty. Výklad článku 20 nariadenia 806/2014 uskutočnený v napadnutom uznesení je porušením práva vlastníť majetok, keďže dovoľuje zasiahnuť do vlastníckeho práva odvolaieľky bez akéhokoľvek odškodnenia.

Podľa tretieho odvolacieho dôvodu napadnuté uznesenie porušuje článok 20 ods. 11 písm. b) nariadenia 806/2014. Po prijatí riešenie krízovej situácie a odpísaní akcií sa pôvodní akcionári spoločnosti Banco Popular stali veriteľmi tohto subjektu. Článok 20 ods. 11 písm. b) nariadenia 806/2014 sa teda uplatní na pôvodných akcionárov, keďže toto ustanovenie stanovuje povinnosť rozhodnúť o „odpísaní pohľadávky veriteľov“ v rámci konečného ocenenia.

Napokon svojím štvrtým bodom odvolaieľka tvrdí, že napadnuté uznesenie porušuje článok 20 ods. 11 a 14 nariadenia 806/2014, ako aj článok 41 Charty, keďže nezohľadňuje to, že napadnutý akt ma záväzné právne účinky voči odvolaieľke v rozsahu, v akom bráni spoločnosti AERIS v prístupe k aktuálnym a úplným informáciám o účtovnej situácii subjektu, v ktorom je AERIS držiteľom 3,45 % akcií.

Odvolaie podané 3. decembra 2019: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-105/17, HSBC Holdings plc a i./Komisia

(Vec C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľky: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (v zastúpení: K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, avocate, M. Giner, avocate)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-105/17, HSBC Holdings plc a i./Európska komisia,
- zrušil článok 1 písm. b) rozhodnutia Komisie C(2016) 8530 final zo 7. decembra 2016 týkajúceho sa konania podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 53 Dohody o EHP [Vec AT.39914 – Úrokové deriváty denominované v eurách (EIRD)]⁽¹⁾, subsidiárne zrušil článok 1 písm. b) v rozsahu, v akom sa v ňom odkazuje na účasť spoločnosti HSBC na jedinom a pokračujúcom porušení po 19. marci 2007, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť spoločnosti HSBC trovy týkajúce sa konania vo veci T-105/17 a tohto odvolacieho konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s účinkami porušenia podstatných formálnych náležitostí zo strany Komisie, a to konkrétne práva spoločnosti HSBC na uplatnenie zásad prezumpcie nevinu a riadnej správy veci verejných, ako aj práva na obranu.

Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nesprávne uplatnil článok 101 ods. 1 ZFEÚ v rámci svojho posúdenia cieľa manipulácie z 19. marca 2007 a/alebo skreslil relevantné dôkazy.

Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že usúdil, že dve diskusie boli porušeniami článku 101 ods. 1 ZFEÚ z hľadiska cieľa. Všeobecný súd sa konkrétne dopustil pochybenia, keď rozhodol, že prosúťažná povaha týchto diskusií by mohla byť zohľadnená iba podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ v kontexte buď pridružených obmedzení hlavnej operácie alebo posúdenia podľa článku 101 ods. 3 ZFEÚ.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na tom, že závery Všeobecného súdu týkajúce sa dvoch rozhovorov z 12. a zo 16. februára 2007 zjavne skreslili dôkazy v konaní na Všeobecnom súde.

Piaty odvolací dôvod je založený na tom, že záver Všeobecného súdu, že jediné a pokračujúce porušenie, ktoré identifikoval vo svojom rozsudku, sledovalo jediný cieľ, vychádza z dvoch nesprávnych právnych posúdení, a to zo (i) zjavného skreslenia skutkových okolností a dôkazov, pokiaľ ide o rozhovory z 27. marca 2007, a z (ii) nesprávneho právneho posúdenia v rámci záveru, že rozhovory o stredových cenách sledovali jediný cieľ identifikovaný Všeobecným súdom.

Šiesty odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že HSBC sa podieľala na jedinom a pokračujúcom porušení, ktoré zahŕňalo správanie, ktoré v rozhodnutí nebolo identifikované ako protiprávne správanie spoločnosti HSBC.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 130, 2019, s. 4.

Odvolanie podané 4. decembra 2019: Fiat Chrysler Finance Europe proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 24. septembra 2019 v spojených veciach T-755/15 a T-759/15, Luxembursko a Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia

(Vec C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Fiat Chrysler Finance Europe (v zastúpení: J. Rodriguez, abogado, N. de Boynes, avocat, M. Engel, Rechtsanwalt, G. Maisto, avvocato)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Írsko

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (siedma rozšírená komora) z 24. septembra 2019 v spojených veciach T-755/15 a T-759/15,
- zrušiť napadnuté rozhodnutie Komisie z 21. októbra 2015 ⁽¹⁾ v súlade s článkom 263 ods. 4 ZFEÚ, alebo alternatívne v prípade, že Súdny dvor nebude môcť rozhodnúť vo veci s konečnou platnosťou, vrátiť vec na nové konanie pred Všeobecným súdom,
- uložiť Komisii povinnosť zaplatiť v prospech Fiat Chrysler Finance Europe jej trovy konania v súlade s článkom 138 ods. 1 a článkom 184 ods. 1 a 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a zaplatiť trovy prvostupňového konania, ktoré vznikli Fiat Chrysler Finance Europe.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: analýza Všeobecného súdu o tom, či Fiat Chrysler Finance Europe získala výhodu z cenovej dohody (ďalej len „APA“) porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože i) Všeobecný súd nesprávne uplatnil právny test, či APA potvrdzovala metódu, ktorá prekročovala uplatniteľnú mieru posúdenia a ii) Všeobecný súd riadne nedefinoval relevantný podnik, ktorý mal z APA výhody.

Druhý odvolací dôvod: analýza Všeobecného súdu týkajúca sa právneho základu princípu nezávislého vzťahu (ďalej len „PNV“), ktorý uvádzala Komisia, je neadekvátna a kontradiktórna a porušuje všeobecnú zásadu uviesť adekvátne a koherentné odôvodnenie.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd porušil základnú zásadu právnej istoty tým, že i) potvrdil PNV nesprávne definovaný Komisiou bez toho, aby sa zameril na jeho rozsah alebo obsah a ii) potvrdil uplatnenie domnienky selektívnosti na APA.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2326 z 21. októbra 2015 o štátnej pomoci SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Fiat [oznámené pod číslom C(2015) 7152] (Ú. v. EÚ L 351, 2016, s. 1).

Odvolanie podané 4. decembra 2019: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 24. septembra 2019 vo veci T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisia

(Vec C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (v zastúpení: R. MacLean, solicitor)

Ďalší účastníci konania: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol ako nedôvodnú druhú časť prvého žalobného dôvodu na prvom stupni, ako bola znovu uvedená v napadnutom rozsudku,
- sám meritórne rozhodol o druhej časti prvého žalobného dôvodu na prvom stupni, ako bola znovu uvedená v napadnutom rozsudku,
- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby mohol rozhodnúť o zvyšných žalobných dôvodoch žalobkyne na prvom stupni týkajúcich sa porušení práva a
- uložil žalobkyni na prvom stupni povinnosť nahradiť trovy konania odvolateľky v tomto konaní, ako aj na prvom stupni a v konaní o odvolaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok treba zrušiť na základe troch samostatných odvolacích dôvodov.

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení súvisiacich pojmov „výrazná deformácia“ a „finančná situácia“ podľa článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného antidumpingového nariadenia ⁽¹⁾ a pri súvisiacom prenesení dôkazného bremena týkajúceho sa zaobchádzania ako v trhovom hospodárstve zo žalobkyne na prvom stupni na Komisiu.

Druhý odvolací dôvod: Všeobecný súd nerešpektoval medze voľnej úvahy, ktoré má Komisia pri posudzovaní zaobchádzania ako v trhovom hospodárstve a svojim vlastným posúdením nahradil posúdenie okolností vyvážajúceho výrobcu vykonané Komisiou.

Tretí odvolací dôvod: odvolateľka žiada o zrušenie prvého odseku výroku napadnutého rozsudku z dôvodu, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51).

**Odvolanie podané 4. decembra 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora)
z 24. septembra 2019 vo veci T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisia**

(Vec C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a N. Kuplewatzky, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zamietol prvý a druhý žalobný dôvod žaloby podanej na prvom stupni ako právne nepodložený,
- v súvislosti s tretím a štvrtým žalobným dôvodom žaloby podanej na prvom stupni vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania sa rozhodne v konečnom rozsudku Všeobecného súdu.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza šesť odvolacích dôvodov.

Po prvé body 59 až 67 napadnutého rozsudku sa vyznačujú viacerými nesprávnymi právnymi posúdeniami. Konkrétne Všeobecný súd podal nesprávny výklad článku 1 ods. 2 a 4, článku 3 ods. 2, 3 a 8 a článku 4 základného nariadenia (¹), keď posledné dve ustanovenia vyložil tak, že obsahujú požiadavku, aby Komisia zohľadnila segmentáciu trhu s výrobkom, ktorý je posudzovaný v jej analýze cenových účinkov. Článok 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia však vyžaduje porovnanie na úrovni podobného výrobku, tak ako je definovaný v článku 1 ods. 4 základného nariadenia, a nie podrobné posúdenie, ktoré vyžaduje Všeobecný súd na úrovni trhových segmentov. Súdne orgány, na ktoré sa odvoláva Všeobecný súd, nepodporujú názor Všeobecného súdu, pričom Všeobecný súd skresľuje skutočnosti, z ktorých tieto orgány vychádzajú, ako aj skutočnosti, ktoré sú základom sporného nariadenia (²). Napokon v každom prípade neexistujú konkrétne vlastnosti, ktoré by odôvodňovali analýzu podľa trhového segmentu.

Po druhé v bodoch 59 až 67 napadnutého rozsudku Všeobecný súd podal nesprávny výklad sporného nariadenia alebo skreslil skutočnosti, pokiaľ ide o použitie kontrolných čísel výrobku (PCN) v analýze Komisie, ktorá sa týka cenových účinkov. Použitie PCN internalizuje určité vlastnosti, akými sú napríklad segmentácia trhu (a veľa ďalších faktorov), čo prirodzene vedie k tomu, že pri vypracovaní analýzy cenových účinkov založenej na štruktúre PCN sa zohľadňujú takéto faktory. Ďalšia analýza segmentovaných cenových účinkov preto nebola potrebná.

Po tretie v bodoch 77 až 79 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil pochybenia pri výklade článku 296 ZFEÚ a skreslil dôkazy týkajúce sa analýzy založenej na trhových segmentoch počas prešetrovania a v spornom nariadení.

Po štvrté v bodoch 68 až 76 napadnutého rozsudku podal Všeobecný súd nesprávny výklad článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, ktorý vyžaduje iba preukázanie vplyvu dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Únie. Na rozdiel od názoru Všeobecného súdu je vplyv predaja druhov výrobkov, ktoré neboli vyvezené vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky, irelevantný.

Po piate body 67 až 76 napadnutého rozsudku nezohľadňujú účinky článku 17 základného nariadenia, ktorý sa týka výberu vzorky, a zbavujú ho potrebného účinku. Konštatovanie uvedené v týchto bodoch nezohľadňuje skutočnosť, že inherentným účinkom výberu vzorky je, že Komisia posudzuje iba dovoz čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. V dôsledku toho môžu legitímne existovať predaje, ktoré neboli zaznamenané z dôvodu použitia výberu vzorky. Tento vedľajší účinok však nespochybňuje legitímnosť analýzy cenových účinkov vykonanej na základe reprezentatívnej vzorky vybratej v súlade s článkom 17 základného nariadenia.

Po šieste v bodoch 34, 35 a 45 napadnutého rozsudku Všeobecný súd prekvalifikoval prvý a druhý žalobný dôvod, a tak rozhodol *ultra petita*. Všeobecný súd sa tiež dopustil neprávneho právneho posúdenia, keď nesprávne vymedzil rozsah súdneho preskúmania uplatniteľného na prvý a druhý žalobný dôvod. Aj keby štandard posúdenia, ktorý stanovil Všeobecný súd, existoval, *quod non*, tento súd nesprávne kvalifikoval alebo dokonca skreslil skutočnosti podporujúce analýzu Komisie.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

(²) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/804 z 11. mája 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa (iného než zliatina) alebo z ocele (inej než nehrdzavejúcej ocele) s kruhovým prierezom a vonkajším priemerom presahujúcim 406,4 mm s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 121, 2017, s. 3).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovni sud (Chorvátsko) 5. decembra 2019 – Ruská federácia

(Vec C-897/19)

(2020/C 45/31)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vrhovni sud

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

I.N.

Ruská federácia

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 18 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že členský štát Európskej únie, ktorý rozhoduje o vydaní, do tretieho štátu, občana štátu, ktorý nie je členom Európskej únie, ale je členom schengenského priestoru, je povinný informovať o žiadosti o vydanie členský štát schengenského priestoru, ktorého štátnu príslušnosť má táto osoba?
2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku a v prípade, že členský štát schengenského priestoru požiadal o odovzdanie tejto osoby na účely začatia konania, ktoré je dôvodom žiadosti o vydanie, treba tomuto štátu odovzdať danú osobu v súlade s dohodou medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o vydávanom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom?

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 21. októbra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Justice de paix du troisième canton de Charleroi – Belgicko) – IZ/Ryanair DAC

(Vec C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 4.2.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris – Francúzsko) – XS/Recteur de l'académie de Paris

(Vec C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 187, 3.6.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 26. novembra 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Nice – Francúzsko) – VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Vec C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 1. novembra 2019 – John Wood Group a iní/Komisia

(Vec T-749/19)

(2020/C 45/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: John Wood Group plc (Aberdeen, Spojené kráľovstvo), WGPSN (Holdings) Ltd (Aberdeen), Wood Group Investments Ltd (Aberdeen) a Amec Foster Wheeler Ltd (Knutsford, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, lawyer, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci, zrušil článok 1 rozhodnutia Komisie C(2019) 2526 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň údajnú protiprávnu štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyň v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepochopila kontext, cieľ a fungovanie britských pravidiel kontrolovaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodným finančným ziskom. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na kumulatívnych zjavných chybách. Komisia sa konkrétne dopustila zjavných pochybení v chápaní celkového daňového systému Spojeného kráľovstva, v chápaní cieľov systému kontrolovaných zahraničných spoločností, v špecifickom rozsahu oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a v definícii oprávnených úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie, a teda za výhodu. Pokiaľ ide o neobchodný finančný zisk, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie o uložení dane a tvorí súčasť definície limitov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a nie selektívnu výhodu. Komisia neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, ktorá by preukázala, že ide o výhodu, a keďže neexistujú presvedčivé dôkazy o tom, že predmetné opatrenie zakladá výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže obstáť.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém na posúdenie účinkov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nesprávne identifikovala tieto pravidlá ako samostatný súbor pravidiel, odlišný od celkového britského systému dane z príjmu právnických osôb. Komisia správne nepochopila cieľ pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nezohľadnila priestor Spojeného kráľovstva pre voľnú úvahu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sa Komisia pri analýze štátnej pomoci dopustila zjavných chýb a pri posudzovaní otázky porovnateľnosti uplatnila nesprávne testy. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre britský daňový základ, pokiaľ ide o poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a iracionálne dospela k záveru, že poskytovanie úverov v rámci skupiny je porovnateľné s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, na rozdiel od uvedenej kapitoly 5, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia sadzby pre kontrolované zahraničné spoločnosti je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia Komisia uviedla, že uvedená kapitola 9 nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií vyvolá uplatnenie sadzby dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti je kritérium významných personálnych funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyň, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, poruší základné zásady práva Únie, vrátane slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté kontrolované zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého sadzba dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti stanovená v uvedenej kapitole 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprimerané, aby svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Rio Tinto European Holdings a iní/Komisia

(Vec T-762/19)

(2020/C 45/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Rio Tinto European Holdings (Londýn, Spojené kráľovstvo), Rio Tinto International Holdings Ltd (Londýn) a Rio Tinto Simfer UK Ltd (Londýn) (v zastúpení: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, lawyers, A. Stratakis a P. O’Gara, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1), v rozsahu, v akom konštatuje, že údajné opatrenie pomoci predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nariaďuje sa jej vymáhanie spolu s úrokmi, a to aj od žalobkýň,
- subsidiárne zrušil články 2, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie nezlučiteľnej pomoci spolu s úrokmi, a to aj od žalobkýň,
- rozhodol, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň vynaložené v rámci tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď rozhodla, že údajné opatrenie pomoci predstavuje selektívnu výhodu:
 - a) pre spoločnosti, využívajúce 75 % oslobodenie od dane pre nízkorizikové oprávnené úverové vzťahy, tým, že Komisia:
 - nesprávne identifikovala ako referenčný systém britský režim kontrolovaných zahraničných spoločností,
 - dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že 75 % oslobodenie od dane predstavuje odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) konštatovanie existencie odchýlky bolo chybné založené na legislatívnej technike;
 - ii) kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom britského režimu kontrolovaných zahraničných spoločností a
 - iii) oprávnené a neoprávnené úverové vzťahy sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii a v každom prípade sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 (¹), alebo z nich neprimerane vychádzala.
 - dopustila sa nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že 75 % oslobodenie od dane nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému rovnako ako schéma oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, ktorá sa uplatňuje na neobchodné finančné zisky, ktoré patria pod oddiel 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)].
 - b) pre spoločnosti využívajúce oslobodenie od dane na základe spárovaného úroku tým, že:
 - nesprávne identifikovala ako referenčný systém britský režim kontrolovaných zahraničných spoločností,
 - dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenie od dane na základe spárovaného úroku predstavuje odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) konštatovanie existencie odchýlky je nesprávne založené na legislatívnej technike a kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom britského režimu kontrolovaných zahraničných spoločností;
 - ii) daňovníci, ktorí majú nárok na oslobodenie od dane na základe spárovaného úroku, sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii ako daňovníci, ktorí taký nárok nemajú.
 - dopustila sa nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenie na základe spárovaného úroku nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že nepreukázala, že údajné opatrenie pomoci mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a hrozilo narušením hospodárskej súťaže.

3. Tretí žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že Komisia porušila článok 49 ZFEÚ tým, že kvalifikovala údajné opatrenie štátnej pomoci ako nezlučiteľnú štátnu pomoc, ktorá neporušuje slobodu usadiť sa zaručenú článkom 49 ZFEÚ.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia porušila základnú zásadu rovnosti zaobchádzania/zákazu diskriminácie tým, že:
 - zaobchádzala s neobchodnými finančnými ziskami z oprávnených úverových vzťahov rovnako ako s neobchodnými finančnými ziskami z neoprávnených úverových vzťahov a
 - zaobchádzala s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností rozdielne podľa toho, či neobchodné finančné zisky spadali pod oddiel 371EB alebo oddiel 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)].
5. Piaty žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že aj keby údajné opatrenie pomoci patrilo do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, Komisia porušila článok 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 ⁽²⁾ tým, že nariadila vymáhanie údajne nezlučiteľnej pomoci od príjemcov údajného opatrenia pomoci, pretože toto vymáhanie porušuje všeobecné zásady práva Únie, konkrétne zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Ultra Electronics Holdings a iní/Komisia

(Vec T-763/19)

(2020/C 45/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Ultra Electronics Holdings plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), DF Group Ltd (Londýn) a Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (Londýn) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkýň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Keller Holdings/Komisia

(Vec T-764/19)

(2020/C 45/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Keller Holdings Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („Činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽¹⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútroskupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Genus Investments/Komisia

(Vec T-765/19)

(2020/C 45/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Genus Investments Ltd (Basingstoke, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.

10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Just Eat Holding/Komisia

(Vec T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Just Eat Holding Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutokovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prísúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Markit Group/Komisia**(Vec T-767/19)**

(2020/C 45/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Markit Group Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.

9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽¹⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Elementis/Komisia

(Vec T-768/19)

(2020/C 45/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elementis Holdings Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prísúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

- (¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).
- (²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Informa a iní/Komisia

(Vec T-769/19)

(2020/C 45/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Informa plc (Londýn, Spojené kráľovstvo), Maypond Ltd (Dublin, Írsko), Tanahol Ltd (Dublin) a Colonygrove Ltd (Londýn) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a/alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Merlin UK Finco 1 a iní/Komisia

(Vec T-770/19)

(2020/C 45/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Spojené kráľovstvo), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) a Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkýň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164 (¹), hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.

9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ^(?) a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prísúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 11. novembra 2019 – Experian Finance 2012/Komisia

(Vec T-771/19)

(2020/C 45/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Experian Finance 2012 Ltd (Nottingham, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že sporné opatrenie viedlo k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164 (¹), hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 (²) a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútroskupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

- (¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).
- (²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 11. novembra 2019 – William Grant & Sons a William Grant & Sons Investment/Komisia

(Vec T-772/19)

(2020/C 45/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: William Grant & Sons Holdings Ltd (Dufftown, Spojené kráľovstvo) a William Grant & Sons Investments Ltd (Dufftown) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, lawyer, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci, zrušil článok 1 rozhodnutia C(2019) 2526 Final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyň údajnú protiprávnu štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať údajnú protiprávnu štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyň v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepochopila kontext, cieľ a fungovanie britských pravidiel kontrolovaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodným finančným ziskom. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na kumulatívnych zjavných chybách. Komisia sa konkrétne dopustila zjavných pochybení v chápaní celkového daňového systému Spojeného kráľovstva, v chápaní cieľov systému kontrolovaných zahraničných spoločností, v špecifickom rozsahu oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a v definícii oprávnených úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie, a teda za výhodu. Pokiaľ ide o neobchodný finančný zisk, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie o uložení dane a tvorí súčasť definície

limitov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a nie selektívnu výhodu. Komisia neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, ktorá by preukázala, že ide o výhodu, a keďže neexistujú presvedčivé dôkazy o tom, že predmetné opatrenie zakladá výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže obstáť.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém na posúdenie účinkov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nesprávne identifikovala tieto pravidlá ako samostatný súbor pravidiel, odlišný od celkového britského systému dane z príjmu právnických osôb. Komisia správne nepochopila cieľ pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nezohľadnila priestor Spojeného kráľovstva pre voľnú úvalu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sa Komisia pri analýze štátnej pomoci dopustila zjavných chýb a pri posudzovaní otázky porovnateľnosti uplatnila nesprávne testy. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre britský daňový základ, pokiaľ ide o poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a iracionálne dospela k záveru, že poskytovanie úverov v rámci skupiny je porovnateľné s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, na rozdiel od kapitoly 5 uvedenej časti 9A, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia sadzby pre kontrolované zahraničné spoločnosti je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia Komisia uviedla, že uvedená kapitola 9 nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií vyvolá uplatnenie sadzby dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti je kritérium významných personálnych funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyň, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, poruší základné zásady práva Únie, vrátane slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, keďže v prípade žalobkyň sú dotknuté kontrolované zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého sadzba dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti stanovená v uvedenej kapitole 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprímerané, aby svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 11. novembra 2019 – BAE Systems/Komisia

(Vec T-773/19)

(2020/C 45/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BAE Systems plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: N. Gràcia Malfeito, lawyer, W. Leslie, solicitor, a I. Lunneryd, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyň v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že relevantným referenčným systémom sú pravidlá kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ – Controlled Foreign Company), a nie britský systém dane z príjmu právnických osôb. Konkrétne, záver Komisie, že referenčným systémom sú britské pravidlá CFC, nesprávne uplatňuje judikatúru súdov EÚ. Komisia mala namiesto toho dospieť k záveru, že vhodným referenčným systémom je britský systém dane z príjmu právnických osôb, ktorého integrálnou a neoddeliteľnou súčasťou sú pravidlá CFC.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o ciele referenčného systému.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia a neuviedla odôvodnenie vo vzťahu k záverom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje selektívnu výnimku z referenčného systému, a osobitne, že podniky, ktoré prijímajú iný druh neobchodného finančného zisku, sú v porovnateľnej právnej a faktickej situácii ako podniky, ktoré prijímajú neobchodný finančný zisk na základe oprávnených úverových vzťahov. Komisia sa nepochybne dopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že neobchodný finančný zisk z úverov poskytovaných materskej spoločnosti a z poskytovania pôžičiek tretím stranám označovaným ako schránky, nespôsobujú významné a podstatne väčšie riziko umelého odklonenia ako oprávnené úverové vzťahy. Komisia ďalej pochybila, keď sa zamerala skôr na legislatívnu techniku než na účinky oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia a neuviedla dostatočné odôvodnenie, keď dospela k záveru, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nie je odôvodnené charakterom a celkovou štruktúrou daňových pravidiel vo vzťahu k testu významných personálnych funkcií. Komisia konkrétne pochybila, keď dospela k záveru, že administratívna záťaž spojená s uplatňovaním testu významných personálnych funkcií neodôvodňuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, pričom ho rovnako neodôvodňuje ani nevyhnutnosť dodržiavať slobody podľa Zmluvy o fungovaní EÚ.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o existenciu výhody, ako ju vyžaduje článok 107 ZFEÚ. Posúdenie Komisie je založené na nepodložených tvrdeniach a nedokázalo v skutočnosti preukázať existenciu výhody, a nie len to, že za určitých okolností by takáto výhoda mohla existovať.

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – FA Sub 3/Komisia

(Vec T-774/19)

(2020/C 45/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FA Sub 3 Ltd (Tortola, Britské panenské ostrovy) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že sporné opatrenie viedlo k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci smernica Rady (EÚ) 2016/1164 nadobudla účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.

10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Sheldon a Kingfisher/Komisia

(Vec T-775/19)

(2020/C 45/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Sheldon Holdings Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) a Kingfisher International Holdings Ltd (Londýn) (v zastúpení: G. Motta a N. Baeten, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- i. v celom rozsahu zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- ii. subsidiárne zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 v rozsahu, v akom v ňom bol prijatý záver, že oddiel 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavuje na účely článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie protiprávnu štátnu pomoc,
- iii. ďalej subsidiárne zrušil články 2, 3 a 4 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2019/1352,
- iv. v každom prípade uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s touto žalobou.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia zvolila neplatný referenčný systém na účely svojej analýzy selektívnosti. Režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“), posudzovaný z hľadiska náležitého referenčného systému, nepredstavuje odchýlku a nie je selektívny.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia zásadne nepochopila povahu hlavného cieľa zvoleného referenčného systému a nezohľadnila všetky ciele tohto systému, v dôsledku čoho uplatnila neúplný a hypotetický referenčný systém.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia zásadne nesprávne kvalifikovala účel sporného opatrenia zdanlivo na základe nevhodnej regulačnej techniky. Zo správneho výkladu vyplýva, že sporné opatrenie nepredstavuje odchýlku od referenčného systému zvoleného Komisiou.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že sporné opatrenie rozlišovalo medzi podnikmi, ktoré boli na základe cieľov referenčného systému, ktorý zvolila, porovnateľné.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia neuznala, že sporné opatrenie nepredstavuje selektívnu výhodu z dôvodu, že sa opiera o hlavné zásady a vyplýva z povahy referenčného systému zvoleného Komisiou, pričom je základným inherentným mechanizmom potrebným na účinné fungovanie tohto systému.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie prekračuje právomoci Komisie v oblasti štátnej pomoci, a to v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že to, ako viedla Komisia prešetrovanie sporného opatrenia, bolo v rozpore s článkom 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽¹⁾, ako aj s jej povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia neuznala, že oddiel 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010 bol v celom rozsahu dôvodný a nepredstavoval selektívnu výhodu.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie by nemalo byť nariadené, keďže podľa veci Cadbury Schweppes (C-196/04) ⁽²⁾ by porušilo všeobecné zásady práva Únie týkajúce sa základnej slobody usadiť sa.
11. Jedenásť žalobný dôvod je založený na tom, že vymáhanie by nemalo byť nariadené, pretože usmernenia Komisie týkajúce sa vymáhania sú *ultra vires* a v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie v oblasti vymáhania protiprávnej štátnej pomoci.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 12. septembra 2006, Cadbury Schweppes plc a Cadbury Schweppes Overseas Ltd/Commissioners of Inland Revenue (vec C-196/04, EU:C:2006:554).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – JIB Overseas/Komisía**(Vec T-776/19)**

(2020/C 45/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: JIB Overseas Holdings Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrokupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, takže sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisia

(Vec T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: RDI Reit Plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, lawyer, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci, zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia C(2019) 2526 Final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyne údajnú protiprávnu štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyne údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepochopila kontext, cieľ a fungovanie britských pravidiel kontrolovaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodným finančným ziskom. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na kumulatívnych zjavných chybách. Komisia sa konkrétne dopustila zjavných pochybení v chápaní celkového daňového systému Spojeného kráľovstva, v chápaní cieľov systému kontrolovaných zahraničných spoločností, v špecifickom rozsahu oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a v definícii oprávnených úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie, a teda za výhodu. Pokiaľ ide o neobchodný finančný zisk, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie o uložení dane a tvorí súčasť definície limitov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a nie selektívnu výhodu. Komisia neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, ktorá by preukázala, že ide o výhodu, a keďže neexistujú presvedčivé dôkazy o tom, že predmetné opatrenie zakladá výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže obstať.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém na posúdenie účinkov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nesprávne identifikovala tieto pravidlá ako samostatný súbor pravidiel, odlišný od celkového britského systému dane z príjmu právnických osôb. Komisia správne nepochopila cieľ pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nezohľadnila priestor Spojeného kráľovstva pre voľnú úvahu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sa Komisia pri analýze štátnej pomoci dopustila zjavných chýb a pri posudzovaní otázky porovnateľnosti uplatnila nesprávne testy. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre britský daňový základ, pokiaľ ide o poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a iracionálne dospela k záveru, že poskytovanie úverov v rámci skupiny je porovnateľné s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, na rozdiel od uvedenej kapitoly 5, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia sadzby pre kontrolované zahraničné spoločnosti je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia Komisia uviedla, že kapitola 5 uvedenej časti 9A nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií vyvolá uplatnenie sadzby dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti je kritérium významných personálnych funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyne, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, by porušilo základné zásady práva Únie, vrátane slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, keďže v prípade žalobkyne sú dotknuté kontrolované zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého sadzba dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti stanovená v uvedenej kapitole 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprimerané, aby svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisia

(Vec T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ashtead Financing Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie C(2019) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovení analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností, v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Smith & Nephew USD a Smith & Nephew USD One/Komisia**(Vec T-780/19)**

(2020/C 45/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Smith & Nephew USD Ltd (Watford, Spojené kráľovstvo) a Smith & Nephew USD One Ltd (Watford) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkýň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrokupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prísúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Rigid Plastic Containers Finance a RPC Pisces Holdings/Komisia

(Vec T-781/19)

(2020/C 45/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Rushden, Spojené kráľovstvo) a RPC Pisces Holdings Ltd (Rushden) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkýň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutočnej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.

10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyne uvádzajú tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyň usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – St Schrader Holding Company UK/Komisia

(Vec T-782/19)

(2020/C 45/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, Solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely „selektívnosti“ analýzy.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie *prima facie* ako selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla k smernici Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („Činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 8 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že mala pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou poskytnutie zainteresovaným stranám náležitej možnosti predložiť pripomienky. V rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok. V napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností, v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Royal Mail Investments/Komisia**(Vec T-783/19)**

(2020/C 45/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Royal Mail Investments Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že sporné opatrenie viedlo k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.

9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ^(?) a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – William Hill a William Hill Organization/Komisia

(Vec T-784/19)

(2020/C 45/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: William Hill plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) a William Hill Organization Ltd (Londýn) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, lawyer, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci, zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia C(2019) 2526 Final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkýň údajnú protiprávnú štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),

- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkýň údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepochopila kontext, cieľ a fungovanie britských pravidiel kontrolovaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodným finančným ziskom. Závety Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na kumulatívnych zjavných chybách. Komisia sa konkrétne dopustila zjavných pochybení v chápaní celkového daňového systému Spojeného kráľovstva, v chápaní cieľov systému kontrolovaných zahraničných spoločností, v špecifickom rozsahu oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a v definícii oprávnených úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie, a teda za výhodu. Pokiaľ ide o neobchodný finančný zisk, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie o uložení dane a tvorí súčasť definície limitov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a nie selektívnu výhodu. Komisia neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, ktorá by preukázala, že ide o výhodu, a keďže neexistujú presvedčivé dôkazy o tom, že predmetné opatrenie zakladá výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže obstáť.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém na posúdenie účinkov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nesprávne identifikovala tieto pravidlá ako samostatný súbor pravidiel, odlišný od celkového britského systému dane z príjmu právnických osôb. Komisia správne nepochopila cieľ pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nezohľadnila priestor Spojeného kráľovstva pre voľnú úvahu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sa Komisia pri analýze štátnej pomoci dopustila zjavných chýb a pri posudzovaní otázky porovnateľnosti uplatnila nesprávne testy. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre britský daňový základ, pokiaľ ide o poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a iracionálne dospela k záveru, že poskytovanie úverov v rámci skupiny je porovnateľné s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, na rozdiel od uvedenej kapitoly 5, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia sadzby pre kontrolované zahraničné spoločnosti je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia Komisia uviedla, že kapitola 5 uvedenej časti 9A nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií vyvolá uplatnenie sadzby dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti je kritérium významných personálnych funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkýň, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, by porušilo základné zásady práva Únie, vrátane slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, keďže v prípade žalobkýň sú dotknuté kontrolované zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého sadzba dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti stanovená v uvedenej kapitole 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprimerané, aby svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 13. novembra 2019 – Anglo American International/Komisia

(Vec T-785/19)

(2020/C 45/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Anglo American International Holdings Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Anderson, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 2. apríla 2019 v celom rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne rozhodol, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť v čase podania žiadosti o oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by žalobkyňa v tom čase mohla uplatniť, ak by nepožiadala o oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, a to aj pre prípad, že uplatnenie týchto strát, úľav alebo oslobodení je podľa práva Spojeného kráľovstva už premlčané, a bez ohľadu na ich prípadnú automatickú povahu,
- v každom prípade uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu. Podľa žalobkyne žalovaná nepreukázala, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje výhodu v každom prípade, v ktorom bolo o toto oslobodenie požiadané.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že nedošlo k žiadnemu štátnemu zásahu alebo zásahu financovanému zo štátnych prostriedkov. Komisia nepreukázala, že požiadanie o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nezvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru. Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď i) definovala referenčný systém príliš úzko ako pravidlá uvedené v časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve; ii) nepochopila, že kapitola 9 uvedenej časti 9A nie je odchýlkou od kapitoly 5 tejto časti zákona, a iii) nerozoznala, že aj v prípade, že uvedená kapitola 9 je odchýlkou od tejto kapitoly 5, je to odôvodnené povahou alebo všeobecnou schémou uvedenej časti 9A.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností môže ovplyvniť rozhodovanie nadnárodných skupín, pokiaľ ide o umiestnenie ich funkcií financovania skupinových spoločností a ich ústredia v Únii.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností nenaruša hospodársku súťaž ani nehrozí narušením hospodárskej súťaže. Komisia nepreukázala, že požiadanie o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností s istotou viedlo k zníženiu daňovej povinnosti právnických osôb v Spojenom kráľovstve.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že vymáhanie údajnej pomoci by bolo v rozpore so všeobecnými zásadami práva Únie. Žalobkyňa tvrdí, že keďže kritériu významných personálnych funkcií podľa časti 371EB uvedenej kapitoly 5 chýba právna istota, Spojené kráľovstvo malo mieru uváženia na to, aby reagovalo na túto neistotu, a že žalovaná porušila svoju povinnosť vykonať úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Uložením povinnosti vymáhania pomoci Komisia konala v rozpore s článkom 16 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 (¹), ktorý zakazuje vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na tom, že selektívna výhoda by sa odstránila a žiadne vymáhanie by nebolo potrebné, keby Spojené kráľovstvo retroaktívne rozšírilo oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností na prípady poskytovania úverov materským spoločnostiam a tretím osobám. Komisia nevzala do úvahy, že takýto úkon by odstránil akúkoľvek selektívnu výhodu (za predpokladu, že nejaká existuje) a v takom prípade by neexistovala žiadna neoprávnená štátna pomoc, ktorá by sa mala vymáhať podľa práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že pri stanovení výšky pomoci, ktorá sa má vymáhať, sa má prihliadať na straty, úľavy alebo oslobodenia, ktoré žalobkyňa mohla uplatniť (prostredníctvom vznesenia nároku, vykonaním voľby alebo automaticky) v čase podania žiadosti o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, alebo ktoré by v tom čase mohla uplatniť, ak by nepožiadala o oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, hoci možnosť uplatniť tieto straty, úľavy alebo oslobodenia je už v súčasnosti podľa práva Spojeného kráľovstva premlčaná. Podľa žalobkyne uvedený výklad predstavuje správny výklad odôvodnenia 203 napadnutého rozhodnutia, ak to však neplatí, napadnuté rozhodnutie je nesprávne, pretože nezohľadnenie takýchto strát, úľav alebo oslobodení by spôsobovalo príliš vysoký výpočet výšky tejto pomoci, čo by viedlo k narušeniu vnútorného trhu.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na tom, že Komisia neuviedla odôvodnenie týkajúce sa oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku a nevykonala úplnú analýzu všetkých relevantných faktorov. Komisia nerozlišovala medzi tromi rôznymi oslobodeniami podľa uvedenej kapitoly 9, ktoré sa uplatňujú oddelene, a nepochopila, že oslobodenia na základe pravidla oprávnených zdrojov a oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku nie sú náhradou kritéria významných personálnych funkcií a že existencia oslobodenia podľa pravidla spárovaného úroku v kapitole 9 preukazuje, že žalovaná vychádzala z nesprávneho posúdenia, keď príliš úzko definovala referenčný systém ako pravidlá uvedené v uvedenej časti 9A namiesto širšieho systému zdanenia právnických osôb v Spojenom kráľovstve.

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 13. novembra 2019 – Simfer Jersey/Komisia

(Vec T-786/19)

(2020/C 45/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Jersey) (v zastúpení: N. Niejahr a B. Hoorelbeke, lawyers, A. Stratakis a P. O’Gara, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti, v rozsahu, v akom konštatuje, že údajné opatrenie pomoci predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a nariaďuje sa jej vymáhanie spolu s úrokmi, a to aj od žalobkyne,
- subsidiárne zrušil články 2, 3 a 4 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie nezlučiteľnej pomoci spolu s úrokmi, a to aj od žalobkyne,
- rozhodol, že Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a uložil jej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne vynaložené v rámci tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia sa dopustila porušenia článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď rozhodla, že údajné opatrenie pomoci predstavuje selektívnu výhodu:
 - a) pre spoločnosti, využívajúce 75 % oslobodenie od dane pre nízkorizikové oprávnené úverové vzťahy, tým, že Komisia:
 - nesprávne identifikovala ako referenčný systém britský režim kontrolovaných zahraničných spoločností a dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že 75 % oslobodenie od dane predstavuje odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) konštatovanie existencie odchýlky bolo chybné založené na legislatívnej technike,
 - ii) kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom britského režimu kontrolovaných zahraničných spoločností a
 - iii) oprávnené a neoprávnené úverové vzťahy sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii a v každom prípade sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 (*), alebo z nich neprimerane vychádzala.
 - dopustila sa nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že 75 % oslobodenie od dane nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému rovnako ako schéma oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností, ktorá sa uplatňuje na neobchodné finančné zisky, ktoré patria pod oddiel 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (capital investments from the UK) [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia) (kapitálové investície s pôvodom zo Spojeného kráľovstva)].
 - b) pre spoločnosti využívajúce oslobodenia od dane na základe spárovaného úroku a na základe oprávnených zdrojov tým, že:
 - nesprávne identifikovala ako referenčný systém britský režim kontrolovaných zahraničných spoločností a dopustila sa nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenia od dane na základe spárovaného úroku a na základe oprávnených zdrojov predstavujú odchýlku od referenčného daňového systému z dôvodu, že:
 - i) konštatovanie existencie odchýlky je nesprávne založené na legislatívnej technike a kritérium významných personálnych funkcií nie je hlavným kritériom britského režimu kontrolovaných zahraničných spoločností,
 - ii) daňovníci, ktorí majú nárok na oslobodenie od dane na základe spárovaného úroku a na základe oprávnených zdrojov, sa nenachádzajú v rovnakej právnej a skutkovej situácii ako daňovníci, ktorí taký nárok nemajú.
 - dopustila sa nesprávneho skutkového a právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že oslobodenie na základe spárovaného úroku a oprávnených zdrojov nie je odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že nepreukázala, že údajné opatrenie pomoci mohlo ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a hrozilo narušením hospodárskej súťaže.
3. Tretí žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že Komisia porušila článok 49 ZFEÚ tým, že kvalifikovala údajné opatrenie štátnej pomoci ako nezlučiteľnú štátnu pomoc, ktorá neporušuje slobodu usadiť sa zaručenú článkom 49 ZFEÚ.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia porušila základnú zásadu rovnosti zaobchádzania/zákazu diskriminácie tým, že zaobchádzala s neobchodnými finančnými ziskami z oprávnených úverových vzťahov rovnako ako s neobchodnými finančnými ziskami z neoprávnených úverových vzťahov a zaobchádzala s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností rozdielne podľa toho, či neobchodné finančné zisky spadali pod oddiel 371EB alebo oddiel 371EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon z roku 2010 o daniach (medzinárodné a iné ustanovenia)].
5. Piaty žalobný dôvod predložený subsidiárne založený na tom, že aj keby údajné opatrenie pomoci patrilo do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, Komisia porušila článok 16 ods. 1 procesného nariadenia ⁽²⁾ tým, že nariadila vymáhanie údajne nezlučiteľnej pomoci od príjemcov údajného opatrenia pomoci, pretože toto vymáhanie porušuje všeobecné zásady práva Únie, konkrétne zásadu legitímnej dôvery a zásadu právnej istoty.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 13. novembra 2019 – The Sage Group a iní/Komisia

(Vec T-787/19)

(2020/C 45/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Spojené kráľovstvo), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) a Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (v zastúpení: J. Lesar, solicitor, a K. Beal, QC)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2019) 2526 final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti,
- v každom prípade uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania žalobkýň.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri výbere referenčného rámca pre hodnotenie daňového režimu. Komisia mala považovať za referenčný rámec britský režim dane z príjmov právnických osôb, a nie len režim kontrolovaných zahraničných spoločností (ďalej len „CFC“ – Controlled Foreign Company).

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ a/alebo sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď zvolila nesprávny prístup pri analýze režimu CFC. Komisia dospela v bodoch 124 až 126 napadnutého rozhodnutia k nesprávnemu záveru, že ustanovenia kapitoly 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] predstavujú odchýlku od všeobecného zdanenia podľa kapitoly 5 tohto zákona.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keď v bodoch 127 až 151 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že kritérium selektívnosti bolo naplnené tým, že došlo k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v skutkovo a právne porovnateľnej situácii.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že 75 % oslobodenie od dane podľa oddielu 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o dani (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010] je odôvodnená povahou a celkovou štruktúrou daňového systému.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že uloženie daňového zaťaženia CFC, ktoré spĺňajú podmienky pre oslobodenie od dane obsiahnuté v uvedenej kapitole 9, ako kategórii, by bolo v rozpore so slobodou usadiť sa, ktorú majú žalobkyne podľa článku 49 ZFEÚ.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že v súvislosti so 75 % oslobodením od dane a otázkou pevne stanoveného pomeru došlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie nie je v súlade so zásadami zákazu diskriminácie a rovnosti, ktoré sú všeobecnými zásadami práva EÚ.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď obdobne použila ustanovenia smernice Rady (EÚ) 2016/1164 ⁽¹⁾, ktorá sa neuplatní *ratione temporis*, alebo z nich neprimerane vychádzala.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

Žaloba podaná 14. novembra 2019 – Moerenhout a i./Komisia

(Vec T-789/19)

(2020/C 45/61)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgicko) a šesť ďalších žalobcov (v zastúpení: G. Devers, avocát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu Komisie C(2019)6390 final zo 4. septembra 2019 o zamietnutí registrácie navrhovanej iniciatívy občanov s názvom „Zabezpečenie súladu spoločnej obchodnej politiky so zmluvami EÚ a dodržiavania medzinárodného práva“ (Ú. v. EÚ L 241, 2019, s. 12), žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 41 ods. 1 Charty základných práv, ako aj článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 2011, s. 1) tým, že Komisia skreslila návrh iniciatívy občanov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 211/2011 tým, že Komisia nespĺnila svoju povinnosť odôvodniť napadnuté rozhodnutie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 tým, že Komisia zastávala názor, že akt uvádzaný návrhom iniciatívy občanov by sa mohol prijať len na základe článku 215 ZFEÚ, keďže uvedený akt zjavne patrí do spoločnej obchodnej politiky.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 tým, že Komisia ignorovala iné právne základy s ktorými sa návrh iniciatívy občanov zjavne spája, a to článok 43 ods. 2 ZFEÚ a článok 114 ZFEÚ.

Žaloba podaná 18. novembra 2019 – Bennahmias/Parlament

(Vec T-798/19)

(2020/C 45/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jean-Luc Bennahmias (Marseille, Francúzsko) (v zastúpení: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux a M. Ganilsy, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu zo 16. septembra 2019,
- zrušil výzvu na úhradu č. 2019-1599 nariaďujúcu vrátenie 29 806 eur,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže odôvodnenie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu je podľa žalobcu nejednoznačné a neuvádza, prečo predložené písomnosti nepredstavujú dôkazy o vykonanej práci.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení v napadnutom rozhodnutí, keďže skutočnosti, ktoré zohľadnil generálny tajomník Európskeho parlamentu, sú podľa žalobcu nesprávne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na prenesení dôkazného bremena. Žalobca sa v tomto ohľade domnieva, že mu neprislúcha predložiť dôkaz o práci vykonanej jeho poslaneckým asistentom, ale že naopak, Parlamentu prislúcha preukázať opak.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, keďže suma, ktorá je požadovaná od žalobcu, vychádza podľa neho z predpokladu, že poslanecký asistent pre žalobcu nikdy nepracoval.

Žaloba podaná 18. novembra 2019 – Bennaahmias/Parlament

(Vec T-799/19)

(2020/C 45/63)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jean-Luc Bennaahmias (Marseille, Francúzsko) (v zastúpení: J.-M. Rikkers, J.-L. Teheux a M. Ganilsy, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu zo 16. septembra 2019,
- zrušil výzvu na úhradu č. 2019-1598 nariaďujúcu vrátenie 15 105 eur,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keďže odôvodnenie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu je podľa žalobcu nejednoznačné a neuvádza, prečo predložené písomnosti nepredstavujú dôkazy o vykonanej práci.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení v napadnutom rozhodnutí, keďže skutočnosti, ktoré zohľadnil generálny tajomník Európskeho parlamentu, sú podľa žalobcu nesprávne.
 3. Tretí žalobný dôvod je založený na prenesení dôkazného bremena. Žalobca sa v tomto ohľade domnieva, že mu neprislúcha predložiť dôkaz o práci vykonanej jeho poslaneckým asistentom, ale že naopak, Parlamentu prislúcha preukázať opak.
 4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, keďže suma, ktorá je požadovaná od žalobcu, vychádza podľa neho z predpokladu, že poslanecký asistent pre žalobcu nikdy nepracoval.
-

Žaloba podaná 20. novembra 2019 – Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(Vec T-800/19)**

(2020/C 45/64)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Austria Tabak GmbH (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: J. Gracia Albero a R. Ahijón Lana, lawyers)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Mignot & De Block BV (Eindhoven, Holandsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Majiteľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* slovná ochranná známka Európskej únie AIR – ochranná známka Európskej únie č. 2 309 110*Konanie pred EUIPO:* konanie o výmaze*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. septembra 2019 vo veci R 1 665/2018-4**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov konania pred námietkovým oddelením a štvrtým odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 58 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 18 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 19. novembra 2019 – Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(Vec T-802/19)**

(2020/C 45/65)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Kisscolor Living GmbH (Bad Homburg, Nemecko) (v zastúpení: T. Böttner, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Teoxane SA (Ženeva, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie KISS COLOR v bielej a červenej farbe – prihláška č. 16 396 996.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. septembra 2019 vo veci R 2167/2018-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 19. novembra 2019 – etc-gaming und Casino-Equipment/Komisia

(Vec T-803/19)

(2020/C 45/66)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: etc-gaming und Casino-Equipment GmbH (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: A. Schuster, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil Európskej únii zastúpenej Európskou komisiou povinnosť náhrady škody vo výške 110 836 927,73 eur, ktorú protiprávne a svojím zavinením spôsobila na majetku žalobkyň z dôvodu, že nevytvorila požadovaný opravný prostriedok v zmysle článku 6 ods. 1 a článku 13 EDLP a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“);
- subsidiárne uložil Európskej únii zastúpenej Európskou komisiou, pokiaľ ide o podstatu, povinnosť náhrady škody, ktorú protiprávne a svojím zavinením spôsobila na majetku žalobkyň, z dôvodu, že nevytvorila požadovaný opravný prostriedok v zmysle článku 6 ods. 1 a článku 13 EDLP a článku 47 charty;
- uložil Európskej únii zastúpenej Európskou komisiou povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza

Európska únia protiprávne a svojím zavinením spôsobila žalobkyniam škodu vo výške minimálne 110 836 927,73 eur tým, že nevykonala požiadavky EDLP a charty na vytvorenie účinného opravného prostriedku. Táto škoda spočíva v tom, že žalobkyne z dôvodu neexistujúceho opravného prostriedku, ktorý by im umožnil preskúmanie nepredloženia návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru zo strany vnútroštátnych súdov, ktoré majú príslušnú povinnosť to urobiť, nemali právnu možnosť zaistiť účinnú aplikáciu práva Únie, a tým presadiť z dôvodu nadradenosti práva Únie neuplatniteľnosť vnútroštátnych daňových ustanovení zákona o hazardných hrách, ktoré stanovujú daňové povinnosti vo výške niekoľkonásobku obratu dosiahnutého v priebehu toho istého obdobia.

Žaloba podaná 25. novembra 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(Vec T-810/19)

(2020/C 45/67)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Victoria's Secret Stores Brand Management (Reynoldsburg, Ohio, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Dickerson, Solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (Yiwu City, Čína)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka BODYSECRETS – ochranná známka Európskej únie č. 13 921 978

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 05/09/2019 vo veci R 2422/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhlásil neplatnosť zápisu ochrannej známky Európskej únie č. 13 921 978,
- uložil majiteľovi spornej ochrannej známky povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b), článkom 7 ods. 1 písm. c) a článkom 7 ods. 1 písm. d) nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 3. decembra 2019 – Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Vec T-820/19)

(2020/C 45/68)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: B. Matusiewicz-Kulig, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie LOTTOLAND – ochranná známka Európskej únie č. 11 369 981

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 2. októbra 2019 vo veci R 97/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v časti v ktorej určuje, že ochranná známka Európskej únie č. 11 369 981 LOTTOLAND zostáva platná pre všetky služby pre ktoré bola v triede 42 zapísaná,
- zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že ochranná známka Európskej únie č. 11 369 981 LOTTOLAND je neplatná v celom jej rozsahu vrátane služieb pre ktoré bolo napadnuté rozhodnutie v triede 42 zapísané,

alternatívne

- vrátil vec EUIPO na nové konanie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 5 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430.

Žaloba podaná 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisía**(Vec T-825/19)**

(2020/C 45/69)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tazzetti SpA (Volpiano, Taliansko) (v zastúpení: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie (oznámenie) Európskej komisie ARES (2019) 6014426 z 27. septembra 2019 určené žalobkyni, rozhodnutie (oznámenie) Európskej komisie ARES (2019) 6024220 z 27. septembra 2019 určené žalobkyni, rozhodnutie (oznámenie) Európskej komisie ARES (2019) 6048224 z 30. septembra 2019 určené spoločnosti Tazzetti SA, rozhodnutie (oznámenie) Európskej komisie ARES (2019) 6871575 určené spoločnosti Tazzetti SpA, ako aj následné prijaté akty, a prípadne po rozhodnutí o protiprávnosti vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/661 z 25. apríla 2019 o zabezpečení bezproblémového fungovania elektronického registra kvót na uvádzanie fluórovaných uhlíkovodíkov na trh (Ú. v. EÚ L 112, 2019, s. 11) v súlade s článkom 277 ZFEÚ, najmä jeho článkom 7, vyhlásil neuplatniteľnosť vykonávacích rozhodnutí vyššie uvedeného nariadenia a v dôsledku toho ich zrušenie,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 16 ods. 1, 3 a 5 a článku 17 príloh V a VI nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 517/2014 zo 16. apríla 2014 o fluórovaných skleníkových plynch, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 842/2006 (Ú. v. EÚ L 150, 2014, s. 195), na porušení článku 291 ZFEÚ a pojmu vykonávacie opatrenie, na zneužití právomoci v prejednávanej veci, na porušení článku 296 ZFEÚ a na povinnosti odôvodnenia, ako aj na porušení zásady proporcionality.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení časti článku 7 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/661 z 25. apríla 2019 o zabezpečení bezproblémového fungovania elektronického registra kvót na uvádzanie fluórovaných uhlíkovodíkov na trh (Ú. v. EÚ L 112, 2019, s. 11), článkov 15 a 16 nariadenia (EÚ) 517/2014 zo 16. apríla 2014 a jeho následnej neuplatniteľnosti.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že uvedený článok 7 v rozsahu, v akom umožňuje neprideliť prevádzkovateľovi ovládanému jediným deklarantom kvóty vypočítané na základe vlastných referenčných hodnôt, t. j. prideliť tieto kvóty výhradne jedinému deklarantovi, ktorý má toho istého skutočného majiteľa ako prvý prevádzkovateľ, poručuje články 15 a 16 nariadenia (EÚ) 517/2014.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení základných zásad právneho poriadku Únie v oblasti vlastníctva a práva na hospodársku iniciatívu, článku 6 ZEÚ vo vzťahu k článkom 6, 16, 17 Charty základných práv Európskej únie, článku 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj článku 11 ZFEÚ. Žalobkyňa uplatňuje aj zneužitie právomoci.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutia Komisie tým, že bezdôvodne zbavujú dcérsku spoločnosť žalobkyne kvót pre fluórované uhľovodíky, na ktorých pridelenie by dcérska spoločnosť mala nárok na základe svojich referenčných hodnôt, porušujú základné práva žalobkyne. Pokiaľ má právna úprava vykonávacieho nariadenia obmedzovať alebo zamedzovať pridelenie kvót novým účastníkom, ktorí predtým nepôsobili na trhu, spôsob, akým Komisia túto právnu úpravu uplatnila na dcérsku spoločnosť žalobkyne (a teda samotnú žalobkyňu) je poznačený zneužitím právomoci. Uvádzané vady a dôvody sa vzťahujú aj na prípad, keď sa kvóty dcérskej spoločnosti žalobkyne považujú za pridelené žalobkyňi ako jedinému deklarantovi.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality a povinnosti odôvodnenia s odkazom na túto zásadu.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že uplatnenie článku 7 vykonávacieho nariadenia 2019/661 ide nad rámec toho, čo je považované a nevyhnutné na dosiahnutie cieľov právnej úpravy zameranej na lepšie a efektívnejšie využívanie elektronického registra. Uvedené vady a dôvody sa vzťahujú aj na prípad, keď sa kvóty dcérskej spoločnosti považujú za pridelené žalobkyňi ako jedinému deklarantovi: v tomto prípade sa zásah rozhodnutia do obchodnej organizácie skupiny, za ktorý zodpovedá žalobkyňa, popri ekonomických dôsledkoch a s rozpočtovými a daňovými dôsledkami, v žiadnom prípade nezdá ako odôvodnený a primeraný z hľadiska cieľa sledovaného právnou úpravou.
5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení článku 49 a nasl. a článku 63 a nasl. ZFEÚ.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že v dôsledku ujmy, ktorá bola spôsobená činnosťou žalobkyne odopretím kvót jej dcérskej spoločnosti, aj keď sú pridelené jej samej, boli porušené základné slobody vnútorného trhu, ako je sloboda usadiť sa a voľný pohyb kapitálu, keďže žalobkyňa je spoločnosťou založenou podľa talianskeho práva, ktorá využila práva usadiť sa a voľného pohybu kapitálu zaručené právom Európskej únie, aby nadobudla spoločnosť založenú podľa španielskeho práva na účely výkonu časti svojej obchodnej činnosti na tomto trhu.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení zásad legitímnej dôvery, právnej istoty a zákazu spätnej účinnosti noriem, ktoré zakotvujú individuálne práva.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že má právo organizovať vlastnú podnikateľskú činnosť a činnosti podnikov, ktoré ovláda, na základe primeraných predpovedí ziskovosti, ktoré vyplývajú z očakávaní kvót vytváraných na základe referenčných hodnôt (aj) jej španielskej dcérskej spoločnosti. Rozhodnutie neprideliť kvóty spoločnosti Tazzetti SA porušuje tieto zásady a povinnosť uviesť odôvodnenia stanovené v článku 296 ZFEÚ, keďže chýbajú akékoľvek vysvetlenia voľby vykonanej Komisiou a akýkoľvek predpoklad vyváženého záujmov. K ujme dochádza aj v prípade, že kvóty jej španielskej dcérskej spoločnosti sú pridelené žalobkyňi ako jedinému deklarantovi.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že v dôsledku napadnutých rozhodnutí sa Tazzetti SA nachádza v situácii, ktorá sa nelíši od situácie, ktorá je vyhradená pre nové subjekty na trhu, kým dcérska spoločnosť Tazzetti SA je rovnako ako žalobkyňa prevádzkovateľom s dlhodobou prítomnosťou na trhu.

Žaloba podaná 4. decembra 2019 – Tazzetti/Komisia**(Vec T-826/19)**

(2020/C 45/70)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tazzetti, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: M. Condinanzi, E. Ferrero a C. Vivani, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- po rozhodnutí o protiprávnosti napadnutých rozhodnutí a prípadne neuplatniteľnosti vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2019/661, najmä jeho článku 7, vyhlásil tieto rozhodnutia za neplatné,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Účelom tejto žaloby je zrušenie rozhodnutia (oznámenia) Európskej komisie ARES (2019) 6048224 z 30. septembra 2019 určeného žalobkyňi, rozhodnutia (oznámenia) Európskej komisie Ares (2019) 6014426 z 27. septembra 2019 určeného spoločnosti Tazzetti S.p.A., ako aj následných prijatých aktov, a prípadne po rozhodnutí o protiprávnosti vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/661 z 25. apríla 2019 o zabezpečení bezproblémového fungovania elektronického registra kvót na uvádzanie fluórovaných uhl'ovodíkov na trh (Ú. v. EÚ L 112, 2019, s. 11) v súlade s článkom 277 ZFEÚ, najmä jeho článkom 7, vyhlásenie o neuplatniteľnosti vykonávacích rozhodnutí vyššie uvedeného nariadenia a v dôsledku toho ich zrušenie.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné žalobným dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedeným vo veci T-825/19, Tazzetti/Komisia.

Žaloba podaná 6. decembra 2019 – Grammer/EUIPO (Zobrazenie geometrického tvaru)**(Vec T-833/19)**

(2020/C 45/71)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grammer AG (Amberg, Nemecko) (v zastúpení: J. Bühling a D. Graetsch, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie (Zobrazenie geometrického tvaru) – prihláška č. 15 389 621

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 19. septembra 2019 vo veci R 1478/2019-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov námietkového konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 5. novembra 2019 – e*Message Wireless Information Services/EUIPO – Apple (e*message)

(Vec T-834/19)

(2020/C 45/72)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: e*Message Wireless Information Services GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: A. Hotz, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľka spornej ochrannéj známky: žalobkyňa

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie e*message v žltoranžovej a čiernej farbe – ochranná známka Európskej únie č. 1 548 619

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 10. septembra 2019 vo veci R 2454/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie
- zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia EUIPO č. 13 800 C z 25. októbra 2018,
- zamietol návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannéj známky Európskej únie č. 1 548 619 z 22. septembra 2016,
- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania v prípade vedľajšieho účasti povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 a článku 2 prvej vety ZEÚ v spojení s článkom 1 ods. 2 ZFEÚ (zásada právneho štátu a výhrady práva),
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 z dôvodu nesprávneho uplatnenia z právneho hľadiska súčasného výkladu článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky a z dôvodu neexistencie konštatovaní týkajúcich sa článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie v čase podania prihlášky,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) a článku 64 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 z dôvodu neexistencie skutkových konštatovaní týkajúcich sa vnímania verejnosti v čase podania prihlášky, ako aj z dôvodu značne miernych požiadaviek v súvislosti s dôkazmi a konštatovaním absolútneho dôvodu zamietnutia v čase podania prihlášky rámci postupu podania prihlášky, ktoré prebehlo oveľa skôr,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 z dôvodu nesprávneho posúdenia obrazových prvkov napadnutej ochrannej známky a neexistencie skutkových konštatovaní v čase podania prihlášky,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 z dôvodu nesprávneho posúdenia rozlišovacej spôsobilosti a neexistencie skutkových konštatovaní v čase podania prihlášky,
- porušenie článku 17 Charty základných práv Európskej únie, článku 1 prvého dodatkového protokolu EDLP v spojení s článkom 6 ods. 1 až 3 ZEÚ a článkom 2 ods. 1 ZFEÚ, ako aj všeobecnej zásady práva týkajúcej sa ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty (článok 2 prvá veta ZEÚ) z dôvodu nesprávneho zrušenia priaznivého a zákonného administratívneho aktu,
- porušenie článku 17 Charty základných práv Európskej únie, článku 1 prvého dodatkového protokolu EDLP v spojení s článkom 6 ods. 1 až 3 ZEÚ a článkom 2 ods. 1 ZFEÚ, ako aj všeobecnej zásady práva týkajúcej sa ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty (článok 2 prvá veta ZEÚ) z dôvodu nesprávneho zrušenia priaznivého a zákonného administratívneho aktu.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Première Vision/EUIPO – Vente-Privée. com (PV)**(Vec T-836/19)**

(2020/C 45/73)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Première Vision (Lyon, Francúzsko) (v zastúpení: C. Champagner Katz, avocate)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Vente-Privée. com SA (Paríž, Francúzsko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie PV – prihláška č. 13 999 578*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 3. októbra 2019 vo veci R 21 225/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a prípadne namietateľovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače)

(Vec T-838/19)

(2020/C 45/74)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Koopman International BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: Tinnus Enterprises

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1431 829-0006

Napadnuté rozhodnutie: predbežné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. septembra 2019 vo veci R 1005/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie o prerušení konania pred odvolacím senátom a rozhodol, že konanie pred odvolacím senátom bude pokračovať,
- spojil toto konanie na Všeobecnom súde s konaniami na Všeobecnom súde vo veciach R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3 začatých na základe návrhov spoločnosti Koopman International podaných súčasne s touto žalobou,
- zaviazal spoločnosť Tinnus Enterprises na náhradu trov konania spoločnosti Koopman International

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „právnej istoty“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „hospodárnosti konania“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „dobrej správy vecí verejných“,
- odvolací senát nezávažil správne záujmy všetkých účastníkov konania.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače)**(Vec T-839/19)**

(2020/C 45/75)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Koopman International BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: Tinnus Enterprises

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1431 829-0002

Napadnuté rozhodnutie: predbežné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. septembra 2019 vo veci R 1006/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie o prerušení konania pred odvolacím senátom a rozhodol, že konanie pred odvolacím senátom bude pokračovať,
- spojil toto konanie na Všeobecnom súde s konaniami na Všeobecnom súde vo veciach R 1008/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3 začatých na základe návrhov spoločnosti Koopman International podaných súčasne s touto žalobou,
- zaviazal spoločnosť Tinnus Enterprises na náhradu trov konania spoločnosti Koopman International

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „právnej istoty“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „hospodárnosti konania“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „dobrej správy vecí verejných“,
- odvolací senát nezážil správne záujmy všetkých účastníkov konania.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače)**(Vec T-840/19)**

(2020/C 45/76)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Koopman International BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: Tinnus Enterprises

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 14 31 829-0005

Napadnuté rozhodnutie: predbežné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. septembra 2019 vo veci R 1008/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie o prerušení konania pred odvolacím senátom a rozhodol, že konanie pred odvolacím senátom bude pokračovať,
- spojil toto konanie na Všeobecnom súde s konaniami na Všeobecnom súde vo veciach R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 a R 1009/2018-3 začatých na základe návrhov spoločnosti Koopman International podaných súčasne s touto žalobou,
- zaviazal spoločnosť Tinnus Enterprises na náhradu trov konania spoločnosti Koopman International

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „právnej istoty“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „hospodárnosti konania“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „dobrej správy vecí verejných“,
- odvolací senát nezávažil správne záujmy všetkých účastníkov konania.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače)**(Vec T-841/19)**

(2020/C 45/77)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Koopman International BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: Tinnus Enterprises

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1431 829-0008

Napadnuté rozhodnutie: predbežné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. septembra 2019 vo veci R 1009/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie o prerušení konania pred odvolacím senátom a rozhodol, že konanie pred odvolacím senátom bude pokračovať,
- spojil toto konanie na Všeobecnom súde s konaniami na Všeobecnom súde vo veciach R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 a R 1010/2018-3 začatých na základe návrhov spoločnosti Koopman International podaných súčasne s touto žalobou,
- zaviazal spoločnosť Tinnus Enterprises na náhradu trov konania spoločnosti Koopman International

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „právnej istoty“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „hospodárnosti konania“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „dobrej správy vecí verejných“,
- odvolací senát nezávažil správne záujmy všetkých účastníkov konania.

Žaloba podaná 10. decembra 2019 – Koopman International/EUIPO – Tinnus Enterprises a Mystic Products Import & Export (rozdeľovače)

(Vec T-842/19)

(2020/C 45/78)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Koopman International BV (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: B. van Werven, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Tinnus Enterprises LLC (Plano, Texas, Spojené štáty) a Mystic Products Import & Export, SL (Badalona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: Tinnus Enterprises

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 14 31 829-0007

Napadnuté rozhodnutie: predbežné rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 18. septembra 2019 vo veci R 1010/2018-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie o prerušení konania pred odvolacím senátom a rozhodol, že konanie pred odvolacím senátom bude pokračovať,
- spojil toto konanie na Všeobecnom súde s konaniami na Všeobecnom súde vo veciach R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 a R 1009/2018-3 začatých na základe návrhov spoločnosti Koopman International podaných súčasne s touto žalobou,
- zaviazal spoločnosť Tinnus Enterprises na náhradu trov konania spoločnosti Koopman International

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „právnej istoty“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „hospodárnosti konania“,
- odvolací senát nesprávne posúdil a uplatnil kritérium „dobrej správy vecí verejných“,
- odvolací senát nezávažil správne záujmy všetkých účastníkov konania.

Žaloba podaná 12. decembra 2019 – Correia/Európsky hospodársky a sociálny výbor**(Vec T-843/19)**

(2020/C 45/79)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgicko) (v zastúpení: L. Levi a M. Vandebussche, avocats)

Žalovaný: Európsky hospodársky a sociálny výbor

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- určil, že táto žaloba je prípustná a dôvodná,
v dôsledku toho:
 - zrušil rozhodnutie prijaté v nezistený dátum, ktoré sa žalobkyňa dozvedela 12. apríla 2019 o jej nepovýšení/novom zaradení v roku 2019,
 - uložil nahradiť nemajetkovú ujmu ohodnotenú *ex aequo et bono* na 2 000 eur,
 - uložil žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení procesných záruk článku 41 Charty základných práv Európskej únie a porušení zásady zákazu diskriminácie. Žalobkyňa uvádza, že spôsob, akým Európsky hospodársky a sociálny výbor prijíma rozhodnutia o povýšení a novom zaradení dočasných zamestnancov sekretariátov skupín, a najmä sekretariátu skupiny I, porušuje procesné záruky, ktoré ponúka článok 41 Charty základných práv. To je práve prípad rozhodnutia o nepovýšení/novom zaradení žalobkyne v roku 2019 a ďalších obdobiach. Toto rozhodnutie totiž nemá žiadne odôvodnenie. V nadväznosti na to žiadny text, žiadne všeobecné rozhodnutie alebo oznámenie poskytnuté žalobkyňi, alebo všeobecnejšie dočasným zamestnancom skupín, alebo skupiny I, neidentifikuje aké sú kritériá, ktoré boli vybrané a uplatnené na to, aby sa medzi dočasnými zamestnancami vybrali tí, ktorí budú povýšení alebo novo zaradení. Absencia kritérií, záruk spravodlivého zaobchádzania, informácie, odôvodnenia odporuje požiadavkám článku 41 Charty základných práv o to viac, že určít zamestnanci sekretariátov a najmä sekretariátu skupiny I majú veľmi rýchly postup v kariére a iní, podobne ako žalobkyňa, zas veľmi pomalý.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady právnej istoty. Žalobkyňa uvádza, že hoci Európsky hospodársky a sociálny výbor disponuje právomocou posúdenia na to, aby stanovil kritériá a podmienky uplatnenia článku 10 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, tieto kritériá a podmienky musia zaručovať mieru predvídateľnosti požadovanú právom Únie a najmä rešpektovať zásadu právnej istoty. Nejde však o taký prípad, pretože neexistujú kritériá umožňujúce dočasným zamestnancom dozvedieť sa ako a za akých podmienok dôjde k povýšeniu alebo novému zaradeniu s tým súvisiacim uzavretím dodatku o predĺžení pracovnej zmluvy.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení. Podľa žalobkyne preskúmanie jej hodnotiacich správ od jej posledného povýšenia v roku 2016 vedie k záveru, že rozhodnutie nepovýšiť ju v roku 2019 obsahuje zjavne nesprávne posúdenie.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti starostlivosti. Žalobkyňa zastáva názor, že jej záujmy neboli zohľadnené pri tom, keď orgán oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy rozhodol ktorí zamestnanci budú povýšení alebo novo zaradení.

Žaloba podaná 12. decembra 2019 – Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(Vec T-844/19)

(2020/C 45/80)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Nemecko) (v zastúpení: H. Hug, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Franz Michael Peikert (Offenbach, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Príhlasovateľ ochrannej známky: ďalší účastník pred odvolacím senátom

Sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie discount apotheke.de vo svetlozelenej, v tmavozelenej a bielej farbe – prihláška č. 14 678 007

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 10. októbra 2019 vo veci R 2309/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie námietkového oddelenia z 5. októbra 2018,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2017/1001.

Žaloba podaná 13. decembra 2019 – X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(Vec T-847/19)

(2020/C 45/81)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Wardenburg, Nemecko) (v zastúpení: H. Hillers, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Ennepetal, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie PAX – prihláška č. 16 487 803

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 27. septembra 2019 vo veci R 2324/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 18. decembra 2019 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(Vec T-858/19)

(2020/C 45/82)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Švajčiarsko) (v zastúpení: D. Terheggen a S. E. Sullivan, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Nemecko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „easycosmetic“ – ochranná známka Európskej únie č. 1 3 801 675

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. októbra 2019 vo veci R 973/2019-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)

ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie

L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK